

APOKRYFE SKRIFTER

SIRAK AF KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com

Sirak (Ecclesiasticus)

Jesus søn af Sirak eller Ecclesiasticus visdom

En prolog, lavet af en usikker forfatter

Denne Jesus, var søn af Sirak og barnebarn til Jesus af samme navn med ham: denne mand boede derfor de sidstnævnte gange, efter at folket var blevet ført bort som fanger, og kaldet home a igen, og næsten efter alle profeterne. Nu hans bedstefar Jesus, var som han selv hvad, en mand af stor flid og visdom blandt Hebræerne, der gjorde ikke kun samle de alvorlige og korte sætninger af kloge mænd, der havde været før ham, men selv også sagt nogle af hans egen, fuld af megen forståelse og visdom. Når som Derfor døde den første Jesus, forlader denne bog næsten perfektioneret, Sirak sønnen modtager den efter ham overladt det til hans egen søn Jesus, der har fået det ind i hans hænder, kompileret det hele ordnet i ét bind, og kaldte det

Visdom, intituling det både af sit eget navn, hans far
navn, og hans bedstefars; dragende tilhøreren af den meget
navnet på visdom til at have en større kærlighed til
undersøgelse af dette
bog. Det indeholder derfor kloge ordsprog, mørke sætninger,
og lignelser, og visse bestemte ældgamle gudelige historier om
mænd, som behagede Gud; også hans bøn og sang; Desuden,
hvilke fordele havde Gud op sit folk, og hvad
plager havde han overdænget med deres fjender. Denne Jesus
gjorde
efterligne Solomon, og var ikke mindre berømt for visdom og
læring, begge er virkelig en mand af stor og lærerig, og så
ry også.

Prolog af visdom af Jesus søn af Sirak.

Der henviser til, at mange og store ting er blevet leveret til
os af loven og profeterne, og andre, der har
fulgt deres foranstaltninger, for hvilke ting Israel burde være
Roses for læring og visdom; og som ikke kun
læserne skal behov blive dygtige sig selv, men også
de, som ønsker at lære kunne drage dem, der er
uden, både ved at tale og skrive: min bedstefar

Jesus, da han havde meget givet selv til læsning af den loven og profeterne og andre bøger af vore fædre, og havde fået deri god dømmekraft, blev trukket på også selv at skrive noget til læring og visdom; i hensigten, at dem, der ønsker at lære, og er afhængige af disse ting, kan drage meget mere i leve efter loven. Derfor lad mig intreat dig at Læs det med fordel og opmærksomhed, og at benåde os, hvori Vi kan synes at komme fra nogle ord, som vi har omstændelige for at fortolke. For de samme ting ytrede i Hebraisk, og oversættes til et andet sprog, har ikke den samme kraft i dem: og ikke kun disse ting, men loven sig selv, og profeterne, og resten af bøgerne, har ingen lille forskel, når de tales i deres egen sprog. For i otte og 30 år kommer ind Egypten, når Euergetes var konge, og fortsatte der nogle tid, fandt jeg en bog af ingen små læring: derfor jeg syntes det mest nødvendigt for mig at skænke nogle flid og møje at fortolke det; ved hjælp af stor årvågenhed og dygtighed

i rummet til at sætte en stopper for bogen, og Indstil den frem til

dem som i et fremmed land er også villige til at lære, forberedes før i manerer at leve efter loven.

{1:1} alle visdom kommer fra Herren, og med ham For altid.

{1:2} der kan nummerere sand af havet, og dråberne af regn, og dagene i evigheden?

{1:3} der kan finde ud af højden af himlen, og den bredde af jorden, og den dybe og visdom?

{1:4} visdom har været oprettet før alle ting, og det forståelse af forsigtighed fra evighed.

{1:5} Guds mest høj er Ungdommens Kilde visdom; og hendes måder er evigtvarende befalinger.

{1:6} til hvem hath roden af visdom blevet afsløret? eller Hvem hath kendt hendes kloge råd?

{1:7} [til hvem hath viden af visdom blevet åbenbaret? og der har forstået sin store Erfaringen?]

{1:8} der er et klogt og høj grad at være frygtet, Herren

sidder på sin trone.

{1:9} han lavet hende, og så hende, og talte hende, og udøst hende over alle hans værker.

{1:10} hun er med alt kød ifølge hans gave, og han har givet hende til dem, der elsker ham.

{1:11} frygt for Herren er ære og herlighed, og glæde, og en krone af jubel.

{1:12} frygt for Herren gjør en glædelig hjerte, og giver mig glæde, og glæde og en lang levetid.

{1:13} den, der frygter Herren, det skal gå godt med ham på sidst, og han finder ind i dagen for dødsfaldet.

{1:14} at frygte Herren er begyndelsen til visdom: og Det blev oprettet med trofaste i livmoderen.

{1:15} hun hath byggede en evigtvarende foundation med mænd,

og hun fortsætter med deres frø.

{1:16} at frygte Herren er fylde af visdom, og filleth mænd med hendes frugter.

{1:17} hun filleth alle deres hus med ting ønskelig, og laderne med hendes stigning.

{1:18} frygt for Herren er en krone af visdom, at gøre fred og perfekt helbred kan blomstre; både som er gaver Guds: og det enlargeth deres jubel, der elsker ham.

{1:19} visdom raineth dygtighed og viden om forståelse stående, og ophøyer dem til ære, holde hende fast.

{1:20} roden af visdom er at frygte Herren, og de grene heraf er lang levetid.

{1:21} frygt for Herren driveth lager synder: og hvor Det er til stede, det turneth væk vrede.

{1:22} en rasende mand ikke kan være berettiget; til slingre af hans raseri skal være hans ødelæggelse.

{1:23} en tålmodig mand vil rive i tid, og bagefter glæden skal foråret op til ham.

Sirak (Ecclesiasticus) side 600

{1:24} han vil skjule sit ord i en tid, og læberne af mange erklærer sin visdom.

{1:25} lignelser af viden er i skatte visdom: men gudsfrygt er en vederstyggelighed for en synder.

{1:26} holde hvis du ønske visdom, befalingerne,

og Herren skal give hende til dig.

{1:27} for frygt for Herren er visdom og instruktion:

og tro og sagthedsmodighed er hans glæde.

{1:28} mistillid ikke frygt for Herren, når du er

dårlig: og kommer ikke til ham med en dobbelt hjerte.

{1:29} ikke være en hykler i synet af mænd, og tage

Læg godt mærke hvad du taler.

{1:30} ophøje ikke dig selv, lest du falder, og bringe

vanære ved din sjæl, og så Gud oplev thy hemmeligheder,

og kastede dig midt i menigheden,

fordi du bondehytte ikke i sandhed i frygt for Herren, men

dit hjerte er fuld af bedrag.

{2:1} min søn, hvis du kommer til at tjene Herren, forberede thy

sjæl for fristelsen.

{2:2} sæt dit hjerte rigtigt, og konstant udholde, og

Skynd dig ikke i gang af problemer.

{2:3} Cleave til ham, og afviger ikke væk, at du

kan øges i thy sidste ende.

{2:4} overhovedet er bragt på dig tage muntert,

og være tålmodig, når du er skiftet til en lav ejendom.

{2:5} for guld forsøgte i ilden, og acceptabel mænd i ovnen af modgang.

{2:6} tro i ham, og han vil hjælpe dig; Bestil din vej rigtigt, og tillid til ham.

{2:7} jer, som frygter Herren, vente på hans nåde; og gå ikke til side, lest jer falde.

{2:8} i, der frygter Herren, tro ham; og din belønning skal ikke svigte.

{2:9} jer, som frygter Herren, håb god, og for evig glæde og barmhjertighed.

{2:10} kig på generationer af gamle og se; gjorde nogensinde nogen tillid til Herren, og blev beskæmmet? eller gjorde nogen overholde

i sin frygt, og blev forladt? eller hvem han foragter nogensinde, der opfordres til ham?

{2:11} for Herren er fuld af barmhjertighed og nåde, langmodighed og meget ynkelig, og tilgiver synd, og saveth i tid til trængsel.

{2:12} ve være bange hjerter og svage hænder, og den synderen, der gaar to måder!

{2:13} ve ham, der er fainthearted! for han tror ikke; Derfor skal han ikke forsvares.

{2:14} ve jer, der har mistet tålmodigheden! og hvad vil i gøre når Herren skal besøge dig?

{2:15} de, der frygter Herren ikke vil adlyde hans ord; og de, der elsker ham vil holde sine veje.

{2:16} de, der frygter Herren vil søge det, der er Nå, glædeligt for ham; og de, der elsker ham skal være fyldt med loven.

{2:17} de, der frygter Herren vil forberede deres hjerter, og ydmyge deres sjæle i hans øjne,

{2:18} siger, vi vil falde i hænderne på Herren, og ikke i hænderne på mænd: for hans Majestæt er, så er hans barmhjertighed.

{3:1} høre mig din far, O børn, og gør derefter, at i kan være sikker.

{3:2} for the Herren har givet far ære den børn, og har bekræftet myndigheden af moderen over sønner.

{3:3} hvo honoureth hans far gjør en forsoning

for hans synder:

{3:4} og han, der honoureth hans mor er som en der samler op skat.

{3:5} hvo honoureth hans Fader skal have glæde af hans egne børn; og når han lader sin bøn, han skal blive hørt.

{3:6} han, der honoureth hans Fader skal have en lang levetid; og han, der er lydige til Herren skal være en trøst for hans mor.

{3:7} han, der frygter Herren vil leve op til sin far, og vil gøre tjeneste til hans forældre, hans mestre.

{3:8} ære din far og mor i word og gerning, som en velsignelse kan komme over dig fra dem.

{3:9} for velsignelse af Faderen establisheth husene af børn; men forbandelsen af moderen rooteth fundamentet.

{3:10} herlighed ikke i vanære af din Fader; for thy fars vanære er ingen herlighed til dig.

{3:11} til ære for en mand er fra ære af hans far; og en mor i vanære er en bebrejdelse til den

børn.

{3:12} min søn, hjælpe din Fader i hans alder, og græmmes ham ikke så længe han lever.

{3:13} og hvis hans forståelse mislykkes, har tålmodighed med ham; og foragte ham, ikke når du er i din fulde styrke.

{3:14} for lindre din fars ikke skal være glemt: og i stedet for synd det tilføjes for at bygge dig op.

{3:15} i dag af din lidelse, det skal være huskede; dine synder også skal smelte væk, som isen i den Fair varmt vejr.

{3:16} der forsager hans far han er som en blasfemer; og han, der angereth hans mor er bandede: af Gud.

Page 601 Sirak (Ecclesiasticus)

{3:17} min søn, gå videre med din virksomhed i sagtmodighed; så

Du skal blive elsket af ham, der er godkendt.

{3:18} jo større du er, jo mere ydmyge dig selv, og Du skal finde tjeneste for Herren.

{3:19} mange er i højt sted og af berømmelse: men

mysterier er åbenbaret for de sagtmodige.

{3:20} for Herrens kraft er stor, og han er hædret af den ringe.

{3:21} ikke opsøge ting, der er for svært for dig, hverken søge de ting, der er over din styrke.

{3:22} men hvad er befalet dig, Tænk derpå med ærbødighed, for det er ikke nødvendigt for dig at se med thine øjne de ting, der er i hemmelighed.

{3:23} ikke være nysgerrig i unødvendige sager: for mere ting er robede dig end mænd forstår.

{3:24} for mange bliver narret af deres egne forfængelige udtalelse;

og en ond mistanke har væltet deres dom.

{3:25} uden øjne skal du ønsker lys: bekender sig ikke til viden derfor, du har ikke.

{3:26} en stædig hjertet skal billetpris onde på sidst; og han der elsker fare skal omkomme deri.

{3:27} en stædig hjerte skal være lastet med sorger; og den onde mand skal bunke synd efter synd.

{3:28} i straf af de stolte der er ingen løsning;

for anlæg af ugudelighed har slået rod i ham.

{3:29} hjertet af den forsigtig vil forstå en lignelse;

og en opmærksom øre er ønske om en klog mand.

{3:30} vand vil slukke en flammende ild; og almisse gjør

en syndernes forladelse.

{3:31} og han, der requiteth godt sving er opmærksomme på,

der kan komme herefter; og når han falder, skal han

Find et ophold.

{4:1} min søn, bedrage ikke fattige i hans stue, og

gør ikke de trængende øjne til at vente længe.

{4:2} gør ikke en sulten sjæl sorgfuld; heller ikke provokere

en mand i sin nød.

{4:3} tilføj ikke flere problemer til et hjerte, der er ærgerlig; og

udsætte ikke for at give ham, der er i nød.

{4:4} afviser ikke påkaldelse af de ramte; hverken

Drej væk dit ansigt fra en fattig mand.

{4:5} tur ikke væk thine øje fra de trængende, og give

ham ingen lejlighed til at forbande dig:

{4:6} for hvis han forbander dig i sin sjæl, bitterhed hans

bøn skal blive hørt af ham, der gjorde ham.

{4:7} få dig selv kærlighed i menigheden, og bøj dit hoved til en stor mand.

{4:8} lad det ikke bedrøve dig at bøj ned dit øre til den fattige, og give ham et venlig svar med sagtomdighed.

{4:9} levere ham, der taaler forkert af hånd undertrykkeren; og vær ikke fainthearted når du sidder dom.

{4:10} være som en far til faderløse, og i stedet for en mand til deres mor: så skal du være som søn af den de fleste High, og han skal elske dig mere end din mor fortærer.

{4:11} visdom ophører hendes børn, og samler fat i dem, der søger hende.

{4:12} han, der elsker hende elsker livet; og de, der søger at hende skal tidligt være fyldt med glæde.

{4:13} han det holdeth hendes hurtigt skal arve herlighed; og hvor hun entereth, Herren vil velsigne.

{4:14} de, der tjener hende skal ministeren til hellige: og dem, der elsker hende Herren elsker.

{4:15} hvo giver mig øre til hende skal dømme nationerne:

og der attendeth til hende han skal bo trygt.

{4:16} hvis en mand begår sig til hende, han skal arve hende; og hans generation skal holde hende i besiddelse.

{4:17} skæve for ved første hun vil gå med ham af måder, og bringe frygt og angst over ham, og Pine ham med hendes disciplin, indtil hun kan stole på sin sjæl, og prøve ham af hendes love.

{4:18} derefter vil hun vende tilbage den lige vej til ham, og trøste ham, og forkynde ham hendes hemmeligheder.

{4:19} men hvis han går galt, hun vil svigte ham, og give ham over til sin egen undergang.

{4:20} observere lejlighed, og pas på onde; og ikke være flov når det concerneth din sjæl.

{4:21} for der er en skam, at tilvejebringer synd; og der er Det er en skam, som er herlighed og nåde.

{4:22} accepterer ingen person mod din sjæl, og lad ikke den ærbødighed for enhver mand forårsage dig til at falde.

{4:23} og afstå ikke for at tale, når der er lejlighed til at gøre godt, og Skjul ikke dit visdom i hendes skønhed.

{4:24} for tale visdom skal være kendt: og indlæring af ord af tungen.

{4:25} ingenlunde tale imod sandheden; men være forbløffet fejl i din uvidenhed.

{4:26} ikke være flove over at bekende dine synder; og tvinge ikke

løbet af floden.

{4:27} gør ikke dig selv en slave til en tåbelig mand; hverken acceptere personen af den mægtige.

{4:28} stræbe efter sandheden til døden, og Herren skal kæmpe for dig.

{4:29} ikke være forhastet i thy tungen og i thy gerninger slæk og efterladende.

Sirak (Ecclesiasticus) side 602

{4:30} ikke være som en løve i dit hus, og heller ikke frantick blandt

dine tjenere.

{4:31} Lad ikke din hånd strækkes til at modtage, og lukke når du shouldest tilbagebetale.

{5:1} sat dit hjerte på thy varer; og siger ikke, jeg har nok for mit liv.

{5:2} følger ikke dit eget sind og din styrke, til gang i måder af dit hjerte:

{5:3} og siger ikke, der skal controul mig for mine værker? for Herren vil visselig hævn din stolthed.

{5:4} siger ikke, jeg har syndet, og hvad skade hath der skete for mig? for Herren er langmodig, vil han i ingenlunde lade dig gå.

{5:5} vedrørende sonoffer, ikke være uden frygt for at tilføje synd for synd:

{5:6} og sige ikke hans barmhjertighed er stor; han vil blive pacificeret

for mængden af mine synder: barmhjertighed og vrede fra ham, og hans forargelse resteth på syndere.

{5:7} gør ingen tarrying for at vende tilbage til Herren, og sætter ikke ud

fra dag til dag: for pludselig skal Herrens vrede komme frem, og i thy sikkerhed du skal destrueres, og omkomme i dag af hævn.

{5:8} sæt ikke dit hjerte varerne uretfærdigt fået, for de skal ikke drage dig i dag af katastrofe.

{5:9} faktisk ikke med hver vind, og gå ikke ind i hver

måde: for så fortærer de synder, som har en dobbelt tunge.

{5:10} være stedfast i thy forståelse; og lad dit ord
være det samme.

{5:11} være hurtig til at høre; og lad dit liv være oprigtig; og
med tålmodighed give svaret.

{5:12} besvare hvis du har forståelse, din nabo;
Hvis ikke, lægge din hånd på din mund.

{5:13} ære og skam er i snak: og tunge
mand er sit fald.

{5:14} ikke kaldes en whisperer, og ligger ikke i vente med
Thy tungen: for en foul skam er tyven, og en ond
fordømmelse af dobbelt tungen.

{5:15} ikke være uvidende om noget som helst i en stor sag eller
en
lille.

{6:1} i stedet for en ven bliver ikke en fjende; for
[dermed] du skal arve et dårligt navn, skam, og
kritik: således skal en synder, som har en dobbelt tunge.

{6:2} lovprise ikke dig selv i advokat i dit eget hjerte;
at din sjæl ikke blive revet i stykker som en tyr [forvilde alene.]

{6:3} du skal spise op thy blade og miste din frugt, og
Lad dig selv som et tørt træ.

{6:4} en ond sjæl skal ødelægge ham, der har det, og
stiller ham at blive lo for at foragt for sine fjender.

{6:5} søde sprog vil mangedoble venner: og en
fairspeaking tunge vil øge venlige hilsener.

{6:6} være i fred med mange: alligevel har, men en
rådgiver af tusind.

{6:7} Hvis du wouldest får en ven, bevise ham første og være
ikke forhastet at kreditere ham.

{6:8} for nogle mand er en ven i sin egen lejlighed, og
ikke vil efterleve i dag for din ulejlighed.

{6:9}, og der er en ven, der er aktiveret til fjendskab,
og stridigheder vil opdage thy bebrejdelse.

{6:10} igen, nogle ven er en følgesvend på bordet,
og vil ikke fortsætte i dag til din trængsel.

{6:11} men i thy velstand, han vil være som dig selv, og vil
være fed over dine tjenere.

{6:12} hvis du være anlagt lav, han vil være imod dig, og
vil skjule sig fra dit ansigt.

{6:13} adskille dig fra dine fjender, og tage sig i agt af dine venner.

{6:14} ven faithfull er et stærkt forsvar: og han, har fundet sådan en har fundet en skat.

{6:15} intet udligne en trofast ven, og hans Excellence er uvurderlig.

{6:16} en trofast ven er medicin af liv; og de at frygte Herren skal finde ham.

{6:17} den, der frygter Herren skal direkte hans venskab rigtigt: for som han er, så skal hans nabo også være.

{6:18} min søn, samle instruktion fra din ungdom: så Du skal finde visdom indtil din alderdom.

{6:19} kom til hende som en, der ploweth og sår, og vente på hendes gode frugter: for du ikke skal slid meget i sige om hende, men af hendes rigtige frugter må du spise snart.

{6:20} hun er meget ubehageligt at de ulærde: han, der er uden forståelse forbliver ikke med hende.

{6:21} hun vil ligge over ham som en mægtig sten af retssag; og han vil kaste hende fra ham, ere det vare længe.

{6:22} for visdom er ifølge hendes navn, og hun er ikke åbenbart for mange.

{6:23} give øre, min søn, modtage mit råd og nægte ikke min advokat,

{6:24} og sætte dine fødder ind i hendes lænker, og din hals ind hendes kæde.

{6:25} bue ned din skulder, og bære hende, og ikke være bedrøvet med hendes obligationer.

{6:26} kom til hende med dit hele hjerte, og holder hende måder med al din magt.

{6:27} søgning, og søge, og hun skal blive gjort kendt

Page 603 Sirak (Ecclesiasticus)

dig: og når du har fået fat i hende, lod hende ikke gå.

{6:28} for på sidst du skal finde hendes resten, og at skal vendes til din glæde.

{6:29} så skal hendes lænker være et stærkt forsvar for dig, og hendes kæder en kåbe af herlighed.

{6:30} for der er en gylden ornament efter hende, og hendes bands er lilla blonder.

{6:31} du skal iføre hende som en kappe af ære, og

skal sætte hende om dig som en krone af glæde.

{6:32} min søn, hvis du vil, du skal blive undervist: og hvis du vil anvende dit sind, skal du være forsigtig.

{6:33} hvis du elsker at høre, du skal modtage forståelse: og hvis du bøje dit øre, skal du være klog,

{6:34} står i mange af ældsterne; og Kløver ham, der er klog.

{6:35} være villig til at høre hver gudelige diskurs; og lad ikke lignelser af forståelse undslippe dig.

{6:36} og hvis du ser en mand med forståelse, få dig tidlig til ham, og lad bære din mund hans dør trin.

{6:37} lad dit sind være med Herren ordinancer og meditere løbende i hans befalinger: han skal etablere dit hjerte, og give dig visdom på thine ejer ønske.

{7:1} lave ikke dårlig, så skal ingen skade komme til dig.

{7:2} bort fra den uretfærdige og ugudelighed skal vende væk fra dig.

{7:3} min søn, so ikke ved furer af uretfærdighed, og du skal ikke høste dem sevenfold.

{7:4} søger ikke af Herren prioriteres, hverken af den Kongen sæde for ære.

{7:5} berettiger ikke dig selv for Herren; og praler ikke af Thy visdom for kongen.

{7:6} Seek ikke at være dommer, er ikke i stand til at tage væk ugudelighed; lest når som helst du frygter personen af det mægtige,
en stumblingblock i vejen for thy retskaffenhed.

{7:7} fornærme ikke mod væld af en by, og derefter Du skal ikke kaste dig i befolkningen.

{7:8} binder ikke en synd på en anden; for i en, du skal ikke blive ustraffet.

{7:9} siger ikke, Gud vil se på mange min oblations, og når jeg tilbyder den højeste Gud, han vil acceptere den.

{7:10} ikke være fainthearted når du makest thy bøn, og undlader ikke at give almisse.

{7:11} grine ingen mand til foragt i bitterhed hans sjæl: for der er én, som ydmyger og ophøyer.

{7:12} udtænke ikke en løgn mod din broder; heller ikke den

gerne din ven.

{7:13} bruger at gøre enhver form for løgn: for brugerdefineret heraf er ikke godt.

{7:14} bruger ikke mange ord i et væld af ældre, og gør ikke meget pludren når du beder.

{7:15} hader ikke møjsommelige arbejde, hverken dyrehold, som

den højeste har ordineret.

{7:16} nummer ikke dig selv blandt mange syndere, men husk at vrede vil ikke blive tilbage længe.

{7:17} ydmyge dig meget: til hævn for den ugudelige er ild og orme.

{7:18} ændre ikke en ven for enhver god på ingen måde; hverken en trofast bror for guld af Ophir.

{7:19} afkald ikke en klog og god kvinde: for hendes nåde er over guld.

{7:20} beder paa din tjener worketh virkelig, ham ikke onde. heller ikke den Lejesvend, der bestoweth sig helt for dig.

{7:21} Lad din sjæl elsker en god tjener, og bedrage ham ikke om frihed.

{7:22} har du kvæg? har et øje til dem: og hvis de blive til din fortjeneste, holde dem med dig.

{7:23} har du børn? Instruer dem, og bøje deres hals fra deres ungdom.

{7:24} har du døtre? har en pleje af deres krop, og forkynde ikke dig munter mod dem.

{7:25} gifte sig med din datter, og så skal du få udført en vægtig sag: men give hende til en mand af forståelse.

{7:26} har du en kone efter dit sind? svigte hende ikke: men giv ikke dig selv over en lys kvinde.

{7:27} ære din Fader med thy hele hjertet, og glemme ikke sorger af din mor.

{7:28} Husk, at du spilder undfanget af dem; og Hvordan kan du gengælde dem de ting, de har gjort for dig?

{7:29} frygt Herren af hele din sjæl, og ærbødighed hans præster.

{7:30} elsker ham, der gjorde dig med alle din styrke, og forsag ikke sine ministre.

{7:31} frygter Herren, og ære præst; og give ham hans del, som det er befalet dig; førstegrøden, og den overtræder tilbyder, og gaven af skuldre, og den ofringen af helliggørelse og førstegrøden af Helligånden ting.

{7:32} og Stræk din hånd til fattige, at thy velsignelse kan blive fuldkommengjort.

{7:33} en gave hath nåde i synet af hver mand bor; og for døde tilbageholde det ikke.

Sirak (Ecclesiasticus) side 604

{7:34} undlader ikke at være sammen med dem, der græder, og begræde

med dem, der sørger.

{7:35} ikke være langsom til at besøge syge: for der skal gøre dig til at blive elsket.

{7:36} som helst du takest i hånden, skal du huske at ende, og du skal aldrig gøre galt.

{8:1} stræbe ikke med en mægtig mand ' lest du falder ind i hans

hænder.

{8:2} være ikke afviger fra en rig mand, at han

overweigh dig: for guld har ødelagt mange, og
perverteret hjerter af konger.

{8:3} stræbe ikke med en mand, der er fuld af tungen, og
bunke ikke træ på hans brand.

{8:4} jest ikke med en uhøflig mand, lest din forfædre være
vanæret.

{8:5} bebrejdelse ikke en mand, der turneth fra synd, men
Husk, at vi alle fortjener straf.

{8:6} vanære ikke en mand i sin alderdom: for selv nogle
voks gamle af os.

{8:7} Glæd dig ikke over thy største fjende er død, men
Husk at vi dør alle.

{8:8} foragte ikke diskurs af den kloge, men sætte
dig med deres ordsprogene: for af dem skal du lære
instruktion, og hvordan man kan tjene store mænd med lethed.

{8:9} Miss ikke diskursen af ældsterne: for de også
lært af deres fædre, og dem skal du lære
forståelse, og at give svar, som har brug for requireth.

{8:10} kindle ikke briketterne af syndig, lest du brændes
med hans brand flamme.

{8:11} stiger ikke op [i vrede] på tilstedeværelsen af en skadevoldende person, lest han ligger på lur for at lokke dig i thy

ord

{8:12} låne ikke til ham der er mægtigere end dig; for

Hvis du lendest ham, Tæl det men tabte.

{8:13} være ikke vished over din kraft: Hvis du være

kautionsaftaler, Vær forsigtig til at betale den.

{8:14} gå ikke til loven med en dommer; for de vil dømme

ham efter hans ære.

{8:15} rejse ikke forresten med en fed fyr, så han

blive tungt dig: om han vil gøre efter sin

egen vilje, og du skal omkomme med ham gennem hans dumhed.

{8:16} stræbe ikke med en vred mand, og går ikke med ham

i et ensomt sted: blodet er som intet i hans øjne, og

hvor der er ingen hjælp, vil han styrte dig.

{8:17} hører ikke med et fjols; for han ikke kan holde counsel.

{8:18} må ingen hemmelige ting før en fremmed; for du

ved ikke hvad han vil bringe tilbage.

{8:19} åbner ikke dit hjerte til hver mand, lest han lønne

dig med en snu turn.

{9:1} ikke være jaloux over kone af dit bryst, og

lære hende ikke et onde lektion mod dig selv.

{9:2} Giv ikke din sjæl til en kvinde til hendes fod ved

Thy stof.

{9:3} mødes ikke med en tøjte, lest du falder ind under hendes snarer.

{9:4} udnyttelse ikke meget selskab af en kvinde, der er en sanger, lest du tages med hendes forsøg.

{9:5} blik ikke på en tjenestepige, som du falder ikke af dem ting, der er værdifulde i hende.

{9:6} Giv ikke din sjæl til skøger, at du ikke mister din arv.

{9:7} kig ikke rundt omkring dig i gaderne i byen, hverken vandre du den ensomme slagteattester.

{9:8} vende væk dit øje fra en smuk kvinde, og ser ikke på en andens skønhed; for mange har været bedraget af skønheden i en kvinde; for hermed kærlighed er optændt som en brand.

{9:9} sit slet ikke med en anden mands kone, eller sidde ned

med hende i dine arme, og bruger ikke dine penge med hende på

vin; lest dit hjerte hældning til hende, og så gennem dit ønske om du falder ind under ødelæggelse.

{9:10} forsage ikke en gammel ven; den nye er ikke sammenlignes med ham: en ny ven er som ny vin; Når det er gamle, skal du drikke det med glæde.

{9:11} misunder ikke herligheden af en synder: for du ved ikke hvad jeg skal være hans ende.

{9:12} glæde ikke i det, som de ugudelige har glæde i; men husk, de ikke skal straffes til deres grav.

{9:13} holde dig langt fra den mand, der har magt til at dræbe; så skal du ikke tvivler på frygten for døden: og hvis du kommer til ham, gør ingen skyld, at han tager væk dit liv i øjeblikket: Husk, at du gaaer midt i snarer, og at du sinde på brystværnet af byen.

{9:14} så tæt som du kan gætte på din nabo, og rådføre sig med kloge.

{9:15} lad din tale være med klogt, og alle dine

kommunikation i loven af de mest højt.

{9:16} og lad bare mænd spise og drikke med dig; og lad

Thy glorying være i frygt for Herren.

{9:17} for hånd af artificer arbejde skal være

Roses: og klog hersker over folket for sin tale.

{9:18} en mand af en syg tunge er farlige i hans by; og

der er udslæt i sin tale, han skal blive hadet.

{10:1} en klog dommer vil instruere sit folk; og den

regeringen i en forsigtig mand er godt bestilt.

{10:2} som dommer over mennesker er selv, så er hans

officerer; og hvad slags mand herskeren af byen er,

Page 605 Sirak (Ecclesiasticus)

Sådan er alle de, som bor deri.

{10:3} en uklog king udrydder sit folk; men gennem

forsigtighed af dem, som har myndighed byen skal være

beboet.

{10:4} kraften i jorden er i af Herren, hånd

og i behørig tid han vil sat over det, der er rentable.

{10:5} i Guds hånd er velstand mand: og

ved person af scribe fastsætter han sin ære.

{10:6} bærer ikke had til din nabo for hver forkert;
og slet ikke af skadelig praksis.

{10:7} stolthed er hadefuldt før Gud og mand: og af begge
fortærer en begå ugudelighed.

{10:8} på grund af uretfærdige forhold, skader, og
rigdomme fik af bedrag, riget er oversat fra en
mennesker til en anden.

{10:9} hvorfor er jorden og aske stolt? Der er ikke mere
onde ting end en begærlige mand: for sådan en setteth
sin egen sjæl til salg; fordi mens han lever han casteth
væk hans tarme.

{10:10} lægen cutteth ned af en lang sygdom; og han
der er til dagen en konge til imorgen skal dø.

{10:11} for når en mand er død, han skal arve krybende
ting, dyr og orme.

{10:12} i begyndelsen af stolthed er når en departeth
fra Gud, og hans hjerte vendte sig bort fra sin Maker.

{10:13} for stolthed er begyndelsen af synd, og han, at hath
Det skal udøse vederstyggelighed: og derfor Herren
bragte dem mærkeligt katastrofer, og væltede dem

aldeles.

{10:14} the Lord hath kastet ned troner af stolte Princes, og oprette den sagtmødige i deres sted.

{10:15} the Lord hath plukket op rødderne af den stolte nationer, og plantede den ringe i deres sted.

{10:16} Herren væltede lande af hedenske, og ødelagt dem til jordens grundvold.

{10:17} han tog nogle af dem væk, og ødelagde dem, og har gjort deres memorial ophøre fra jorden.

{10:18} stolthed var ikke lavet til mænd, og heller ikke rasende vrede

for dem, der er født af en kvinde.

{10:19} de, der frygter Herren er en sikker frø, og de der elsker ham en ærede plante: de, der ikke anser den loven er en æreløse frø; de, der overtræder den bud er en deceivable frø.

{10:20} blandt brødre, der er chief er hæderlig; så er de, der frygter Herren i hans øjne.

{10:21} frygt for Herren gaar før opnåelse af myndighed: men ruhed og stolthed er frameldingsregistrets heraf.

{10:22} uanset om han er rig, ædle eller fattige, deres herlighed er

frygt for Herren.

{10:23} ikke er det mødes til at foragte fattige mand at hath forståelse; ej heller er det praktisk at forstørre en syndige mand.

{10:24} store mænd, og dommerne og særinteresserne, skal indfriet; endnu er der ingen af dem større end han, frygter Herren.

{10:25} til tjeneren, som er kloge skal de, der er gratis gøre tjeneste: og han, som har viden vil ikke nag Når han er reformeret.

{10:26} ikke være overwise i at gøre din forretning; og prale ikke dig selv i tid af din nød.

{10:27} bedre er han, der plager, og aboundeth i alle ting, end han, der boasteth sig, og wanteth brød.

{10:28} min søn, forherlige din sjæl i sagtmodighed, og give det ære ifølge værdighed heraf.

{10:29} der vil retfærdiggøre ham, der synder mod sin egen sjæl? og hvem vil ære ham, at dishonoureth hans egen

liv?

{10:30} den stakkels mand er hædret for hans dygtighed, og den

rig mand er hædret for sine rigdomme.

{10:31} han, der er hædret i fattigdom, hvor meget mere i rigdom? og han, der er æreløse i rigdom, hvor meget mere i fattigdom?

{11:1} visdom lifteth op hovedet af ham, der er for lav grad, og gør ham til at sidde blandt store mænd.

{11:2} Commend ikke en mand for hans skønhed; heller ikke afskyr

en mand for hans ydre fremtoning.

{11:3} bi er lidt blandt såsom flyve; men hendes frugt er chef for søde ting.

{11:4} praler ikke af dit tøj og klæder, og ophøje ikke dig selv i dag af ære: for Herrens gerninger er vidunderlige, og hans værker blandt mænd er skjult.

{11:5} mange konger har siddet på jorden; og der var aldrig tænkt på hath slidt kronen.

{11:6} mange mægtige mænd har været stærkt vanærede; og den ærede leveres i andre mænds hænder.

{11:7} skylden ikke før du har undersøgt sandheden:
forstå først, og derefter rettesætte.

{11:8} svar ikke før du har hørt årsagen:
hverken afbryde mænd midt i deres tale.

{11:9} stræbe ikke i en sag, der concerneth dig ikke; og
Sid ikke i dommen med syndere.

{11:10} min søn, blande sig ikke med mange sager: for hvis
du blande sig meget, du skal ikke være uskyldige; og hvis du
følge efter, at du ikke må få, ej heller skal du undslippe
af flygter.

{11:11} der er én, der plager, og taketh smerter, og
gjør hastværk, og er så meget mere bag.

{11:12} igen, der er en anden, der er langsom, og har behov for

Sirak (Ecclesiasticus) side 606

hjælp, ønsker evne, og fuld af fattigdom; men øje

Herren kiggede på ham til gode, og satte ham op fra hans
lav ejendom,

{11:13} og løftede hovedet fra elendighed; så at mange
at saven fra ham er fred over alle de

{11:14} velstand og modgang, liv og død, fattigdom

og rigdom, kommer af Herren.

{11:15} visdom, viden og forståelse af den lov, er Herrens: kærlighed, og måde af gode gerninger, er fra ham.

{11:16} fejl og mørket havde deres begynder sammen med syndere: og onde skal voks gamle med dem, der herlighed deri.

{11:17} gave af Herren er op til de ugudelige, og hans fordel tilvejebringer velstand for evigt.

{11:18} der er det waxeth rige ved hans wariness og klemme, og denne hans del af hans belønning:

{11:19} mens han siger, jeg har fundet hvile, og nu vil spise hele tiden af mit gods; og endnu han kender ikke hvad tiden skal komme over ham, og at han skal forlade dem ting til andre, og dø.

{11:20} være stedfast i thy pagt, og blive fortrolig deri, og voks gamle i dit arbejde.

{11:21} marvel ikke på værker af syndere; men tillid Herren, og overholde i thy arbejdskraft: det er en nem ting i synet af Herren på den pludselig at gøre en fattig mand rige.

{11:22} velsignelse af Herren er i belønning af den gudelige, og pludselig han gør sin velsignelse blomstre.

{11:23} siger ikke, hvad profit er der min tjeneste? og hvilke gode ting skal jeg har herefter?

{11:24} igen, siger ikke, jeg har nok, og har mange ting, og hvad ondt skal jeg har herefter?

{11:25} i dag af velstand er der en glemsomhed af lidelse: og i dag af lidelse er der ikke mere erindringen om velstand.

{11:26} for det er en nem ting til Herren i dag af død at belønne en mand efter hans veje.

{11:27} lidelse af en time gør en mand glemmer glæde: og i hans ende hans gerninger skal blive opdaget.

{11:28} dømme ingen velsignet før hans død: for en mand skal være kendt i hans børn.

{11:29} bringe ikke hver mand i dit hus: for den svigefulde mand hath mange tog.

{11:30} gerne som en Agerhøne taget [og holdt] i et bur, så er hjertet i de stolte; og ligesom som spion, watcheth han for Thy falder:

{11:31} for han lyver på lur, og turneth god til onde,
og i ting fortjener ros vil lægge skylden på dig.

{11:32} af en gnist af ild en bunke af kul er optændt: og en
syndige mand samler vent for blod.

{11:33} tage agt i en drilagtig mand, for han øver
ugudelighed; lest han bringe over dig en evig skamplet.

{11:34} modtager en fremmed ind i dit hus, og han vil
forstyrre dig, og slå dig ud af din egen.

{12:1} når du vil gøre godt ved, hvem du doest
det; så skal du have tak for dine ydelser.

{12:2} gøre godt at den gudfrygtige mand, og du skal finde en
gengældelsen; og hvis ikke fra ham, men fra den højeste.

{12:3} der kan ingen god komme til ham, der altid
besat i det onde, og heller ikke ham giver der ingen almisser.

{12:4} Giv gudfrygtig mand, og hjælp ikke syndig.

{12:5} gør godt til ham der er ringe, men giver ikke til den
ugudelige: hold tilbage thy brød, og giv det ikke for ham, lest
han overmaster dig derved: for [ellers] du skal modtage
dobbelt så meget ondt for alle gode du skal have gjort
til ham.

{12:6} for de mest høj hader syndere, og vil tilbagebetale hævn for de ugudelige, og holder dem mod den mægtige dag af deres straf.

{12:7} give til gode, og hjælp ikke synderen.

{12:8} en ven ikke kan være kendt i velstand: og en fjenden kan ikke skjules i modgang.

{12:9} i velstand af en mand fjender bliver bedrøvet: men i hans modgang selv en ven vil afvige.

{12:10} aldrig stole på din fjende: for ligesom som jern rusteth, så er hans ugudelighed.

{12:11} selvom han ydmyge sig og gå, sidde på hug, endnu tage godt agt og pas på ham, og du skal være til ham som hvis du havde slettet en lookingglass, og du skal vide, at hans rust ikke har været helt visket væk.

{12:12} satte ham ikke af dig, lest når han har væltet dig, han stå op i thy sted; heller ikke lod ham sidde på din højre hånd, så han forsøger at tage din plads, og du på sidst husker mine ord, og være prikket hermed.

{12:13} der vil skam en Charmetrold, der er bidt med en slange, eller nogen som kommer nær vilde dyr?

{12:14} så en der gaar til en synder, og er besmittet med ham i hans synder, som vil skam?

{12:15} for et stykke tid han vil holde med dig, men hvis du begynder at falde, han vil ikke blive tilbage.

{12:16} en fjende taler sødt med sine læber, men i hans hjerte, han imagineth hvordan du kaste dig ind i en grube: han vil

græde med hans øjne, men hvis han finder mulighed for, han ikke vil være

tilfreds med blod.

{12:17} hvis modgang kommer over dig, du skal finde ham der første; og selvom han foregiver at hjælpe dig, men skal han underminere dig.

{12:18} han vil ryste hans hoved, og klappe hans hænder, og

Page 607 Sirak (Ecclesiasticus)

hviske meget, og ændre sit ansigt.

{13:1}, toucheth pitch skal være besmittet hermed;

og han, at har fællesskab med en stolt mand skal være som til ham.

{13:2} belaster ikke dig selv over thy magt mens du

rettelig; og har intet fællesskab med en, der er mægtigere og

rigere end dig selv: hvor enig i kedlen og de jordovn
pot sammen? for hvis blive ene slået mod anden, det
skal brydes.

{13:3} den rige mand hath gjort forkert, og alligevel han
threateneth derhos: fattige er krænket, og han skal intreat
også.

{13:4} Hvis du være for hans fortjeneste, han vil bruge dig: men
hvis
du har ikke noget, han vil forlade dig.

{13:5} Hvis du har nogen ting, han vil leve med dig: Ja,
han vil gøre dig nøgen, og vil ikke være ked af det.

{13:6} Hvis han har behov for dig, han vil bedrage dig, og
Smile over dig, og sætte dig i håb; han vil tale dig
fair, og sige, hvad wantest du?

{13:7} og han vil skam dig af sit kød, indtil han har
trukket dig tør to gange eller tre gange og til sidst han vil grine
dig til foragt bagefter, når han ser dig, han vil forsage
dig, og ryst hovedet på dig.

{13:8} Pas på at du ikke være bedrog og bragt
ned i thy lystighed.

{13:9} Hvis du blive inviteret af en mægtig mand, trække dig selv, og så meget desto mere vil han inviterer dig.

{13:10} presse du ikke på ham, lest du sættes tilbage; stå ikke langt væk, lest du bliver glemt.

{13:11} påvirker ikke at der svarende til ham i tale, og tror ikke hans mange ord: for meget kommunikation vil han friste dig, og smilende på dig vil få ud af din hemmeligheder:

{13:12} men grusomt han vil lægge op dine ord, og vil ikke reservedele til at gøre dig ondt, og at sætte dig i fængsel.

{13:13} observere og tage godt agt, for du sinde i fare for thy styrte: når du hører disse ting, Vågn op i din søvn.

{13:14} elsker Herren hele dit liv, og opfordrer ham til din frelse.

{13:15} hver udyret elsker hans lignende, og hver mand elsker hans nabo.

{13:16} alt kød consorteth form, og en mand vil spaltes til hans lignende.

{13:17} hvad fellowship hath wolf med lam? så

synderen med de gudfrygtige.

{13:18} hvilken aftale er der mellem hyæne og en hund? og hvad fred mellem rige og fattige?

{13:19} som den vilde røv er løvens bytte i de ørkenen: så rige æder fattige.

{13:20} som den stolte hader ydmyghed: så fortærer de rige afskyr

fattige.

{13:21} en rig mand begynder at falde er holdt oppe af hans venner: men en fattig mand er faldet er kastet væk af hans venner.

{13:22} når en rig mand er faldet, han har mange hjælpere: han taler ting ikke at blive talt, og endnu mænd retfærdiggøre ham: den fattige mand gled, og alligevel de irettesatte ham også; han

talte klogt, og kunne have nogen plads.

{13:23} når en rig mand taler, hver mand holdeth hans tunge og se, hvad han siger, de lovprise det til skyerne: men hvis den stakkels mand taler, de siger, hvad kollega er dette? og

Hvis han snubler, vil de bidrage til at vælte ham.

{13:24} rigdomme er gode til ham, som hath nogen synd, og fattigdom er ondt i munden af de ugudelige.

{13:25} hjertet af en mand changeth hans ansigt,

Hvad enten det er for godt eller ondt: og en glædelig hjerte gjør en

muntert ansigt.

{13:26} et muntert ansigt er et token af et hjerte,

er i velstand; og finde ud af lignelser er en

trættende arbejdskraft i sindet.

{14:1} salig er den mand, som ikke hath gled med hans

munden, og er ikke prikket med mange synder.

{14:2} velsignet er han hvis samvittighed ikke hath

fordømte ham, og der er ikke faldet fra hans håb i den

Herren.

{14:3} rigdomme er ikke tækkelig for en niggard: og hvad

gør en misundelig mand med penge?

{14:4} han, der samler af besvigelse sin egen sjæl

samler for andre, der skal bruge sine varer riotously.

{14:5} han, der er onde til sig selv, til hvem vil han være

God? han skal ikke tage glæde i sine varer.

{14:6} der er intet værre end han, der envieth sig;
og dette er en gengældelsen af hans ugudelighed.

{14:7} og hvis han gør godt, han gør det ufrivilligt; og
på sidst bliver han erklærer sin ugudelighed.

{14:8} den misundelige mand hath et onde øje; han turneth
væk hans ansigt, og foragter mænd.

{14:9} en begærlige mands øje er ikke tilfreds med hans
Del; og af de ugudelige ugudelighed drieth oppe hans sjæl.

{14:10} et onde øje envieth [hans] brød, og han er en
niggard ved hans bord.

{14:11} min søn, ifølge din evne gør godt at
dig, og give Herren hans due tilbyder.

{14:12} Husk at døden bliver ikke længe i kommende,
og at pagten af graven ikke er robede dig.

{14:13} gøre noget godt for din ven før du dør, og
Ifølge thy evne Ræk din hånd og give ham.

{14:14} bedrage ikke dig selv for en god dag, og lad ikke

Sirak (Ecclesiasticus) side 608

del af et godt ønske om overføring dig.

{14:15} skal du ikke forlade din kvaler til en anden?

og din arbejdsindsats skal fordeles ved lodtrækning?

{14:16} give, og tage og helliggøre din sjæl; for der er ingen søger af lækkerier i graven.

{14:17} alt kød waxeth gamle som en beklædningsgenstand: for den

pagt fra begyndelsen er, skal du dø dø.

{14:18} falder som af de grønne blade på et tykt træ, nogle, og nogle vokse; så er generation af kød og blod, kommer til en ende, og en anden er født.

{14:19} hver arbejde rotteth og consumeth væk, og den arbejdstager heraf skal gå derhos.

{14:20} salig er den mand, der meditere gode ting i visdom, og der ræsonnerer om hellige ting af sin forståelse. Ing.

{14:21} der considereth hendes måder i sit hjerte han skal også har forståelse i hendes hemmeligheder.

{14:22} gå efter hende som en, der traceth, og ligger på lur i hendes måder.

{14:23} han, der prieth i på hendes Vinduer skal også Lyt på hendes døre.

{14:24} han at indgive nær hendes hus skal også
Fastgør en pin i hendes vægge.

{14:25} han skal slå sit telt nær til hende, og skal
Lodge i et logi, hvor gode ting er.

{14:26} han fastsætter sine børn under hendes husly, og
indgiver under hendes grene.

{14:27} af hende han skal være dækket fra varmen, og i hendes
herlighed skal han bo.

{15:1}, der frygter Herren vil gøre godt, og han
har viden om loven skal hente hende.

{15:2} og som mor skal hun mødes med ham og modtage
ham som en kone gift med en jomfru.

{15:3} med brød af forståelse skal hun foder
ham, og give ham visdom vand at drikke.

{15:4} han opholdt sig over hende, og må ikke
flyttede; og skal stole på hende, og skal ikke blive beskæmmet.

{15:5} hun skal ophøje ham over hans naboer, og i
midt i menigheden skal hun åbner munden.

{15:6} han skal finde glæde og en krone af glæde, og hun
skal få ham til at arve et evigt navn.

{15:7}, men dumme mænd skal ikke nå hende, og syndere må ikke se hende.

{15:8} for hun er langt fra stolthed, og mænd der er løgnere kan ikke huske hende.

{15:9} ros er ikke sømmer i munden af en synder, for det blev ikke sendt ham af Herren.

{15:10} for ros skal være sagt i visdom, og den Herren vil trives det.

{15:11} siger du, det er gennem Herren, at jeg faldt væk: for du outhttest ikke at gøre de ting, han hader.

{15:12} siger ikke du, han har fået mig til at fejle: for han har ikke brug for den syndige mand.

{15:13} Herren hader alle vederstyggelighed; og de der frygt Gud elsker det ikke.

{15:14} han selv lavet mand fra begyndelsen, og forlod ham i hånden på hans råd;

{15:15} hvis du vil, for at holde befalingerne, og til udføre acceptable trofasthed.

{15:16} han har sat ild og vand for dig: Stræk frem din hånd til om du vil..

{15:17} før mennesket er liv og død; og om ham
liketh skal blive givet ham.

{15:18} for visdom af Herren er stor, og han er
mægtig ved magten, og thi alle ting:

{15:19} og hans øjne hviler på dem, der frygter ham, og han
ved hver arbejde af mand.

{15:20} han har befalet nogen mand at gøre ugudeligt,
heller ikke har han givet nogen mand licens til at synde.

{16:1} ønske ikke et væld af urentable børn,
hverken glæde i ugudelige sønner.

{16:2} selvom de formerer sig, fryde sig ikke i dem, undtagen
frygt for Herren være med dem.

{16:3} håber ikke du i deres liv, hverken respekt deres
mængde: for en, der bare er bedre end tusind; og
bedre er det at dø uden børn, end at have dem, der er
ugudelige.

{16:4} for af en, der har forståelse skal byen
skal genopfyldes: men slægt af de ugudelige skal hurtigt
blive lagt øde.

{16:5} mange det sådanne ting har jeg set med mine øjne, og

mine øre har hørt større ting end disse.

{16:6} i menigheden af de ugudelige skal brand være optændt; og i en oprørsk nation vrede er sat i brand.

{16:7} han var ikke pacificeret mod de gamle giganter, der faldt væk i styrken af deres dumhed.

{16:8} sparet hverken han det sted, hvor mange mange, men afskyede dem for deres stolthed.

{16:9} han begræd ikke fortabelse, folk, der var taget væk i deres synder:

{16:10} eller seks hundrede tusinde fodfolk, der var samlet sammen i over deres hjertes hårdhed.

{16:11} og hvis man en stivnakket blandt de mennesker, det er vidunder, hvis han slippe ustraffet: om nåde og

vrede er med ham; Han er mægtig til at tilgive og at udøse

Page 609 Sirak (Ecclesiasticus)

utilfredshed.

{16:12} som hans barmhjertighed er stor, så er hans korrektion også: han

dømmer en mand efter hans værker

{16:13} synderen skal ikke undslippe med sit bytte: og

tålmodighed af den gudelige skal ikke frustrere.

{16:14} gør måde for hver arbejde af nåde: for hver mand finder efter sine gerninger.

{16:15} Herren hærdet Faraos, at han ikke bør kender ham, at hans kraftfulde værker kan være kendt til den verden.

{16:16} hans barmhjertighed er åbenbart for enhver skabning; og han

har adskilt hans lys fra mørke med et stejlt.

{16:17} siger ikke du, jeg vil skjule mig fra Herren: skal nogen huske mig fra oven? Jeg skal ikke være husket blandt så mange folk: for hvad er min sjæl blandt sådan et uendeligt antal af væsner?

{16:18} Se, himmelen, og Himlenes Himle, dybet, og jorden, og alle der deri er, skal være flyttes når han skal besøge.

{16:19} bjergene også og jordens grundvold rystes med skælvende, når Herren looketh på dem.

{16:20} uden hjerte kan tænke på disse ting værdigt: og der er i stand til at forestille sig hans veje?

{16:21} er det en tempest, som ingen mand kan se: for den størstedelen af hans værker er skjult.

{16:22} der kan erklære værker af hans retfærdighed? eller der kan udholde dem? for sin pagt er afar off, og retssagen alle ting er i sidste ende.

{16:23} han, at wanteth forståelse vil tænke på forfængelig ting: og en tåbelig mand vildfarende imagineth tåbeligheder.

{16:24} af søn, Lyt til mig, og lære viden, og markere mine ord med dit hjerte.

{16:25} jeg vil forkynde frem doktrin i vægt, og erklærer hans viden præcis.

{16:26} Herrens gerninger er færdig i dommen fra begyndelsen: og fra den tid, han gjorde dem han bortskaffes dele heraf.

{16:27} han garneret hans anlæg for evigt, og i hans hånd er chef for dem for alle slægter: de hverken arbejdskraft, eller er trætte eller ophøre fra deres værker.

{16:28} ingen af dem forhindrer en anden, og de skal aldrig adlyde hans ord.

{16:29} efter dette Herren kiggede på jorden, og fyldt det med hans velsignelser.

{16:30} med alle slags levende ting har han dækket ansigt og de skal vende tilbage til det igen.

{17:1} Herren skabte mennesket på jorden, og vendte ham ind i det igen.

{17:2} han gav dem nogle dage, og en kort tid, og Power også over tingene, deri.

{17:3} han udrustet dem med styrken af sig selv, og gjorde dem ifølge hans billede,

{17:4} sætter frygten for mand på alt kød og gav ham herredømme over bæster og høns.

{17:5} de modtaget brug af de fem operationer af den Herre, og i den sjette plads bibringes han dem forståelse og i den syvende tale, en tolk af cogitations heraf.

{17:6} advokat, og en tunge, og øjne, ører og et hjerte, gav han dem til at forstå.

{17:7} derhos han fyldte dem med viden om forståelse og robede dem godt og ondt.

{17:8} han satte sit øje på deres hjerter, at han kan forkynde dem storheden i hans værker.

{17:9} gav han dem til ære i hans vidunderlige handlinger for nogensinde, at de kunne erklære sine værker med forståelse.

{17:10} og udvalgte skal prise hans hellige navn.

{17:11} ved siden af dette gav han dem viden, og loven i livet for en arv.

{17:12} han lavede en evigtvarende pagt med dem, og robede dem hans domme.

{17:13} deres øjne så hans herlighed, Majestæt og deres ører hørte hans herlige stemme.

{17:14} og han sagde til dem: pas på alle uretfærdighed; og han gav hver mand befaling om hans nabo.

{17:15} deres måder er nogensinde før ham, og må ikke frå fra hans øjne.

{17:16} hver mand fra hans ungdom er givet til det onde; hverken

de kunne gøre sig kødfulde hjerter for stenet.

{17:17} for i opdelingen af nationerne i hele

jorden han sætte en lineal over alle mennesker; men Israel er den

Herrens del:

{17:18} Hvem er hans førstefødte, han nourisheth med disciplin, og give ham på baggrund af hans kærlighed ikke fortærer

svigte ham.

{17:19} derfor alle deres værker er som solen før ham, og hans øjne er hele tiden på deres veje.

{17:20} ingen af deres uretfærdige gerninger er skjult fra ham, men alle deres synder er før Herren

{17:21} men Herren være nådig og at kende hans håndværk, hverken venstre eller svigtede dem, men sparet dem.

{17:22} almisse af en mand er som et signet med ham, og han vil holde de gode gerninger af mand som øjsten, og give omvendelse til sine sønner og døtre.

Sirak (Ecclesiasticus) side 610

{17:23} bagefter han vil stige op og belønne dem, og gøre deres gengældelsen på deres hoved.

{17:24} men til dem, der omvender sig, han gav dem

vende tilbage, og trøstede dem, der mislykkedes i tålmodighed.

{17:25} vender tilbage til Herren og forsage dine synder, gøre din bøn før hans ansigt, og fornærme mindre.

{17:26} Drej igen til den højeste, og drej væk fra ugudelighed: for han vil føre dig ud af mørket ind i lyset af sundhed, og hader du vederstyggelighed voldsomt.

{17:27} der skal prise de mest høj i graven,
i stedet for dem som bor og give tak?

{17:28} Thanksgiving forgår fra døde, som fra det ikke er: levende og lyd i hjertet skal prise den Herren.

{17:29} er hvor stor Miskundhed Herrens vores Gud og hans barmhjertighed til tænder som ham i hellighed!

{17:30} for alle ting ikke kan være i mænd, fordi søn mand er ikke udødelig.

{17:31} Hvad er lysere end solen? men lyset heraf faileth; og kød og blod vil forestille onde.

{17:32} han vieweth strøm af højden af himlen;
og alle mænd er men jorden og aske.

{18:1} der lever for nogensinde har skabt alle ting i generelle.

{18:2} Herren alene er retfærdige, og der er ingen anden men han,

{18:3} der regerer verden med i sin hule hånd, og alle ting adlyder hans vilje: for han er kongen af alle, af hans kraft dividere hellige ting blandt dem fra profane.

{18:4} som har han givet magt til at erklære sin værker? og der skal finde ud af hans ædle handlinger?

{18:5} der forskellige skal styrken af hans Majestæt? og der skal også fortælle ud hans barmhjertighed?

{18:6} som for Herrens forunderlige gerninger, der kan intet tages fra dem, ej heller kan nogen ting sættes til dem, kan ej heller jorden af dem findes.

{18:7}, når en mand hath gjort, så han begynder; og Når han leaveth, skal så han være tvivlsomt.

{18:8} Hvad er mand, og hvorhen tjener han? Hvad er hans godt, og hvad er hans onde?

{18:9} antallet af en mands dage på de er en hundrede år.

{18:10} som en dråbe vand til havet, og en gravelstone sammenligning af sand; så er tusind år til den dage af evigheden.

{18:11} Derfor er Gud patienten med dem, og poureth frem hans barmhjertighed med dem.

{18:12} han så og opfattede deres ende for at være onde; Derfor multipliceret han sin medfølelse.

{18:13} barmhjertighed mand er mod sin nabo; Men barmhjertighed Herren er på alt kød: han irettesætter, og nurtureth, og lærer og tilvejebringer igen, som en hyrde hans Flock.

{18:14} han har barmhjertighed med dem, der modtager disciplin,

og der flittigt søger efter hans domme.

{18:15} min søn, skamlet ikke dine gode gerninger, hverken brug

ubehageligt ord. Når du skænker nogen ting.

{18:16} er ikke dug asswage varmen? så er et ord bedre end en gave.

{18:17} lo, er ikke et ord bedre end en gave? men begge er med en elskværdig mand.

{18:18} et fjols vil bebrejde churlishly, og en gave på den misundelig consumeth øjne.

{18:19} lære, før du taler, og bruge physick eller nogensinde du blive syg.

{18:20} før dommen undersøge dig selv, og i dag af visitation skal du finde nåde.

{18:21} ydmyge dig selv før du blive syg, og i den tidspunktet for synder shew omvendelse.

{18:22} Lad intet hindrer dig for at betale dit løfte rettidigt tid, og udsætter ikke indtil døden skal begrundes.

{18:23} før du beder, forberede dig selv; og vær ikke som en tempteth, Herren.

{18:24} tror på den vrede, der skal være i slutningen, og tidspunktet for hævn, når han skal vende væk sit ansigt.

{18:25} når du har nok, husker tid af sult: og når du er rig, tror på fattigdom og har brug for.

{18:26} fra morgen til aften tid er ændret, og alt er snart færdig før Herren.

{18:27} en klog mand vil frygter i alle ting, og i den

dag for at synde han vil passe på lovovertrædelse: men et fjols vil ikke

observere tid.

{18:28} hver mand af forståelse ved visdom,
og vil give ros til ham, der fandt hende.

{18:29} de, der var forståelse i ordsprog
blev også klog, sig selv, og hældt frem udsøgt
lignelser.

{18:30} går ikke efter dine lyster, men afholde sig selv fra
din appetit.

{18:31} hvis du skænker din sjæl ønsker at behage hende,
hun vil gøre dig et grin til dine fjender,
bagtale dig.

{18:32} finder ikke glæde i meget godt humør, hverken være
bundet til expence heraf.

Page 611 Sirak (Ecclesiasticus)

{18:33} ikke gøres en tigger ved Riddersal på
låntagning, når du har noget i din pung: for du
skal ligge på lur for dit eget liv, og være talte.

{19:1} en arbejdende mand der A gives til fuldskab

skal ikke være rig: og han, der contemneth lille ting skal falde af lidt og lidt.

{19:2} vin og kvinder vil gøre mænd af forståelse at falde væk: og han, der holder sig til skøger bliver fræk.

{19:3} møl og orme har ham til arv, og en fed mand skal blive taget væk.

{19:4} han, det er forhastet at give kredit er lightminded; og han, der synder skal støde mod sin egen sjæl.

{19:5} hvo taketh fornøjelse i ugudelighed skal være dømt: men han, der resisteth fornøjelser crowneth sit liv.

{19:6} der kan herske sin tunge han skal leve uden ufred; og han, som hader pludren har mindre onde.

{19:7} Afprøv ikke til en anden, som er fortalt til dig, og du skal aldrig billetpris værre.

{19:8}, hvad enten det er ven eller fjende, snak ikke om andre mænds liv; og hvis du kan uden lovertrædelse, afsløre dem ikke.

{19:9} for han hørt og observeret dig, og når tid kommer han vil hade dig.

{19:10} Lad hvis du har hørt et ord, det dø med dig; og være fed, det ikke vil sprænge dig.

{19:11} en nar travaileth med et ord, som en kvinde i arbejdskraft af et barn.

{19:12} som en pil, der sticketh i en mands lår, så er en ord inden for et fjolss mave.

{19:13} formane ven, det kan være han ikke har gjort det: og hvis han har gjort det, at han gør det ikke mere.

{19:14} formane thy ven, kan det være han ikke har sagt det: og hvis han har, at han taler det ikke igen.

{19:15} formane ven: for mange gange det er en bagvaskelse, og tror ikke alle eventyret.

{19:16} der er en, der slippeth i sin tale, men ikke fra hans hjerte; og hvem er han, at ikke hath fornærmet med sit tungen?

{19:17} formane thy nabo før du truer ham; og ikke at være vred, giver plads til lov af mest Høj.

{19:18} frygt for Herren er det første skridt til at være accepteret [af ham], og visdom obtaineth hans kærlighed.

{19:19} viden om befalinger af den

Herren er læren om livet: og de, der gør ting som venligst skal ham modtage frugten af træet til udødelighed.

{19:20} frygt for Herren er al visdom; og i alle

visdom er udførelsen af loven, og viden

af hans omnipotency.

{19:21} Hvis en ansat sige til sin herre, jeg vil ikke gøre som det

behager dig; men bagefter gør han det, angereth han ham

der nourisheth ham.

{19:22} kendskab til ugudelighed er ikke visdom,

heller ikke på nogen tidspunkt counsel syndere

forsigtighedsprincippet.

{19:23} der er en ugudelighed, og det samme en

vederstygghed; og der er et fjols, mangelfuld i visdom.

{19:24} der har lille forståelse, og frygter han

Gud, er bedre end en, der har megen visdom, og

overtræder loven i den højeste.

{19:25} der er en udsøgt subilty, og det samme

uretfærdige; og der er en, der turneth til side for at gøre

dommen

vises; og der er en klog mand, der retfærdiggør i dommen.

{19:26} der er en ond mand, der hangeth ned hans hovedet desværre; Men indadtil er han fuld af bedrag,

{19:27} casting ned hans ansigt, og gøre som om han hørte ikke: hvis han ikke er kendt, han vil gøre dig en fortræd før du være opmærksom på.

{19:28} og hvis i mangel af magt han hindres fra synde, vil men når han finder mulighed for han gøre ondt.

{19:29} en mand kan være kendt af hans udseende, og en der hath forståelse af hans ansigt, når du meetest ham.

{19:30} en mands påklædning, og overdreven latter og gangart, forkynde hvad han er.

{20:1} der er en bebrejdelse, som ikke er takkelig: igen, nogle mand holdeth tungen, og han er klog.

{20:2} it er meget bedre at irettesætte, end at være vred hemmelighed: og han, som bekender hans skyld skal bevares fra ondt.

{20:3} hvor gode er det, når du er irettesat, at forkynde Anger! for så skal du undslippe forsætlig synden.

{20:4} som en eunuk begær til deflower jomfru; så

er han, der fuldbyrder dommen med vold.

{20:5} der er en keepeth tavshed, og er fundet kloge: og en anden af meget pludren bliver hadefulde.

{20:6} nogle mand holdeth tungen, fordi han ikke har svar: og nogle keepeth stilhed, vel vidende hans tid.

{20:7} en klog mand vil holde hans tunge, indtil han se lejlighed: men en babbler og et fjols vil betragte ingen tid.

{20:8} han, der useeth mange ord skal være afskyede; og han, der tager sig selv myndighed deri skal være hadet.

{20:9} der er en synder, som har god succes i onde ting; og der er en gevinst, der turneth til tab.

{20:10} der er en gave, der ikke skal drage dig; og der er en gave, hvis gengældelsen er dobbelt.

{20:11} der er en abasement på grund af herlighed; og

Sirak (Ecclesiasticus) side 612

der er der lifteth oppe hans hoved fra en lav ejendom.

{20:12} der er der buyeth meget for lidt, og repayeth det syv gange.

{20:13} en klog mand af hans ord gjør ham elskede: men Gratierne af tåber skal blive udøst.

{20:14} gaven af en tåbe skal gøre dig noget godt når du har det; ingen endnu af den misundelige for sin nødvendighed: for

han looketh for at modtage mange ting for en.

{20:15} han giver mig lidt, og striden meget; han klippes hans mund som en crier; dag han lendeth, og at morrow vil Han beder det igen: Sådan er at blive hadet af Gud og menneske.

{20:16} narren siger, jeg har ingen venner, jeg har ingen tak for alle mine gode gerninger, og de, der spiser mit brød taler ondt af mig.

{20:17} hvor ofte og hvor mange skal han være lo til foragt! for han ved ikke rigtigt hvad det er at have; og det er alle en til ham som om han ikke havde det.

{20:18} til at glide på et fortov er bedre end at glide med tungen: så falde de ugudelige skal komme hurtigt.

{20:19} en unseasonable fortælling vil altid være i munden af de uklogt.

{20:20} en klog sætning skal blive afvist, når det kommer

ud af et fjols mund; for han ikke vil sige det i rette sæson.

{20:21} der er der er forhindres i at synde gennem
ønsker: og når han tager resten, han ikke skal blive urolige.

{20:22} der er der udrydder hans egen sjæl gennem
bashfulness, og ved at acceptere for personer overthroweth
selv.

{20:23} der er der for bashfulness promiseth til hans
ven, og gør ham hans fjende for ingenting.

{20:24} en løgn er en foul skamplet i en mand, men det er hele
tiden

i munden af den untaught.

{20:25} en tyv er bedre end en mand, der er vant til
Lie: men de begge har ødelæggelse af kulturarv.

{20:26} disponeringen af en løgner er æreløse, og hans
skam er nogensinde med ham.

{20:27} en klog mand skal promovere sig selv til ære med
hans ord: og han, som har forståelse vil glæde stor
mænd.

{20:28} der tilleth sin jord han skal øge sin bunke:
og han, der behager store mænd skal få tilgivelse for
ugudelighed.

{20:29} gaver og gaver blinde øjne af klogt, og stoppe op hans mund, som han ikke kan dadle.

{20:30} visdom, der er skjulte, og skat, der er hamstret op, hvad profit er i dem begge?

{20:31} bedre er han, der skjuler sin dårskab end en mand der skjuler hans visdom.

{20:32} nødvendige tålmodighed i forsøget ing Herren er bedre end han fører der sit liv uden guide.

{21:1} min søn, har du syndet? gør det ikke mere, men spørg Undskyld for dine tidligere synder.

{21:2} flygte fra synd fra ansigtet af en slange: for hvis du kommer også i nærheden af det, den vil bide dig: tænder heraf er

som tænder af en løve, drab menneskenes sjæle.

{21:3} alle ugudelighed er som to kantet sværd, sår til bekræftelse ikke kan blive helbredt.

{21:4} til at skræmme og gøre forkert vil spille rigdomme: således de

hus stolte mænd skal gøres øde.

{21:5} A bøn ud af en fattig mands mund reacheth til ørerne af Gud og hans dom kommer hastigt.

{21:6}, han der hader at være irettesat er i form af syndere: men han, der frygter Herren vil omvende sig fra sin hjerte.

{21:7} en veltalende mand er kendt langt og nær; men en mand forståelse ved hvornår han slippeth.

{21:8} han, som bygger sit hus med andre mænd penge er ligesom en, der samler sig sten til sin grav begravelse.

{21:9} menigheden af de ugudelige er ligesom tow pakket sammen: og slutningen af dem er en flamme af ild til ødelægge dem.

{21:10} vejen for syndere er gjort klart med sten, men ved afslutningen heraf er pit i helvede.

{21:11} han, at keepeth loven i Herren getteth den forståelse heraf: og perfektion af frygt for den Herren er visdom.

{21:12} han, det ikke er klogt vil ikke blive undervist: men der er en visdom, som multiplieth bitterhed.

{21:13} kendskab til en klog mand skal vrimler som en

oversvømmelse: og hans advokat er som en ren springvand af liv.

{21:14} de indre dele af en tåbe er som en brækket fartøj, og han vil holde nogen viden så længe han lever.

{21:15} hvis en dygtig mand hører et klogt ord, vil han anbefaler det, og tilføje til det: men så snart en af no forståelse hører det, det displeaseth ham, og han casteth det bag hans ryg.

{21:16} taler for en tåbe er som en byrde på måde: men grace skal findes i læberne af kloge.

{21:17} de spørge ved munden af den kloge mand i den menighed, og de skal overveje hans ord i deres hjerte.

{21:18} som et hus, der er ødelagt, så er visdom til en fjols: og viden om de uklogt er som snak uden forstand.

{21:19} doktrin til tåber er som lænker på fødderne, og ligesom håndjern på højre hånd.

{21:20} en nar lifteth op hans stemme med latter; men en

Page 613 Sirak (Ecclesiasticus)

klog mand knappe smile lidt.

{21:21} læring er en klog mand som pynt af guld, og som et armbånd på hans højre arm.

{21:22} en tåbelig mand fod er snart i hans [nabo] hus: men en mand af erfaring er flov over ham.

{21:23} et fjols vil kigge i ved døren ind i huset: men han, der er godt plejes vil stå uden.

{21:24} er rudeness af en mand til at lytte ved døren: men en klog mand vil være bedrøvet med skændsel.

{21:25} læberne af oplæsere vil fortælle sådanne ting som hører ikke til dem: men ord, som har forståelse er vejet i balance.

{21:26} hjertet af tåber er i deres mund: men den munden af kloge er i deres hjerte.

{21:27} når de ugudelige forbander Satan, han forbander sin egen sjæl.

{21:28} en whisperer urent sin egen sjæl, og er hadet wheresoever bor han.

{22:1} en doven mand er i forhold til en beskidt sten, og hver eneste vil hiss ham ud til hans skændsel.

{22:2} en doven mand er i forhold til skidt af en

møddingen: hver mand, der tager den op vil ryste hans hånd.

{22:3} en evilnurtured mand er vanære af sin far

at avlede ham: og en [tåbelige] datter er født til hans tab.

{22:4} en klog datter skal bringe en arv til hende

mand: men hun der lever uærligt er sin fars

tyngde.

{22:5} hun, der er fed dishonoureth både hendes far og

hendes mand, men de begge skal foragter hende.

{22:6} A tale uden for sæsonen [er] musick i sorg:

men striber og korrektion af visdom er aldrig tør for tid.

{22:7} den, der lærer et fjols er som en, der glueth en

potsherd sammen, og som han vækker en fra en lyd

søvn.

{22:8} han, at blænker en fortælling til et fjols taler til én i en

Slumre: når han har fortalt sin historie, han vil sige, hvad er det

spørgsmål?

{22:9}, hvis børn lever ærligt, og har midlerne,

de omfatter Lavhed af deres forældre.

{22:10} men børn, at blive hovmodige, gennem foragt og

mangel på næring pletten adelen af deres slægtninge.

{22:11} græde for døde, for han har mistet lyset: og græde for nar, for han wanteth forståelse: gøre lidt gråd for døde, for han er i hvile: men livet for nar er værre end døden.

{22:12} syv dage gøre mænd begræde for ham der er død; men for en tåbe og en ugudelig mand, alle dagene af hans liv.

{22:13} taler ikke meget med et fjols, og gå ikke til ham har ingen forståelse: pas på ham, lest du har problemer, og du skal aldrig blive besmittet med sin fooleries: afgår fra ham, og du skal finde hvile, og aldrig blive urolige med madness.

{22:14} Hvad er tungere end bly? og hvad er navnet heraf, men et fjols?

{22:15} Sand, og salt og en masse af jern, er lettere at Bjørn, end en mand uden forståelse.

{22:16} som tømmer girt og bundet sammen i en bygning kan ikke blive løst under omrystning: så hjertet, der er blev oprettet

rådgivet advokat skal frygte på ingen tid.

{22:17} et hjerte slog sig ned på en tanke af forståelse

er som en fair plaistering på væggen i et galleri.

{22:18} blegner sat på et højt sted vil aldrig stå
mod vinden: så frygtsomme hjerte i fantasi af en
nar kan ikke stå imod enhver frygt.

{22:19} han, der pricketh øjet vil gøre tårer falder:
og han, der pricketh hjertet gjør det at forkynde hende
viden.

{22:20} hvo casteth en sten på fugle frayeth dem
væk: og han, der striden vennen bryder venskab.

{22:21} selvom du drewest et sværd på din ven, endnu
fortvivl ikke: der kan være en tilbagevendende [for at
favorisere.]

{22:22} hvis du har åbnet din mund mod din ven,
frygt ikke; for der kan være en forsoning: med undtagelse af
upbraiding, eller stolthed eller videregive af hemmeligheder,
eller en
forræderiske sår: for for disse ting hver ven vil
afgå.

{22:23} være tro mod din nabo i sin fattigdom, der
Du kan glæde i hans velstand: overholde stedfast til
ham i tid af hans problemer, så du kan være arving med

ham i hans arv: for en gennemsnitlig ejendom er ikke altid at være

contemned: heller ikke de rige, det er dumt at være haft beundring.

{22:24} som damp og røg af en ovn gaar før branden; så hånedede før blod.

{22:25} jeg vil ikke være flove over at forsvare en ven; hverken Jeg vil skjule mig fra ham.

{22:26} og hvis nogen onde ske til mig af ham, hver en, der hører det vil passe på ham.

{22:27} der fastsætter en vagt før min mund, og en segl af visdom på mine læber, som jeg falder ikke pludselig af dem, og at min tunge ikke ødelægge mig?

{23:1} O Herre, fader og guvernør over hele mit hele liv, lader mig ikke til deres råd, og lad mig ikke falde med dem.

{23:2} der vil indstille plager over mine tanker, og den disciplin af visdom over mit hjerte? at de Skåne mig ikke for min ignorances, og det går ikke forbi mine synder:

{23:3} lest mine ignorances stige, og mine synder vrimler til min ødelæggelse, og jeg falder før minen

modstandere, og mine fjenden fryde sig over mig, hvis håb er langt fra thy barmhjertighed.

Sirak (Ecclesiasticus) side 614

{23:4} O Herre, Faderen og Gud for mit liv, giver mig ikke en stolt ser, men vende sig væk fra dine tjenere altid en hovmodige sind.

{23:5} tur væk fra mig forgæves håb og begær, og du skal holde ham der er nærede altid at tjene dig.

{23:6} Lad ikke grådighed af maven eller begær af den kødet tager fat i mig; og give ikke over mig din tjener til en fræk sind.

{23:7} Hør, O i børn, disciplin i munden: han, at keepeth det skal aldrig mere tages i sine læber.

{23:8} synderen skal være tilbage i hans dumhed: både de onde højtaler og den stolte falder dermed.

{23:9} Accustom ikke din mund til at bande; hverken bruge dig til navngivning af hellige.

{23:10} for som en ansat, der er hele tiden slået skal ikke være uden et blå mærke: så han, at sweareth og nameth

Gud skal hele tiden ikke være fejlfri.

{23:11} en mand, der useeth meget bande skal være fyldt

med ugudelighed, og pesten skal aldrig fravige sin

hus: hvis han skal fornærme, hans synd skal være med ham: og
hvis han

anerkender ikke sin synd, han gør en dobbelt forbrydelse: og
hvis

Han sværger forgæves, han ikke skal være uskyldige, men sit
hus

skal være fuld af katastrofer.

{23:12} der er et ord, der er klædt om med døden:

Gud give, det ikke findes i arv af Jacob; for

alle disse ting skal være langt fra de gudfrygtige, og de skal

ikke svælge i deres synder.

{23:13} brug ikke din mund til voldsomme bande, for

deri er ordet for synden.

{23:14} huske din far og din mor, når du

sidder blandt store mænd. Ikke være glemsom før dem, og

så du ved din custom blevet et fjols, og ville ønske, at du

havde ikke blevet født, og forbande de dag i thy Fødselskirken.

{23:15} den mand, der er vant til opprobrious ord

vil aldrig blive reformeret alle dage i hans liv.

{23:16} to former for mænd ganges synd, og tredje vil

bringe vrede: en varm sindet er som en brændende ild, det vil aldrig blive

Bratkølet indtil det indtages: en fornicator i kroppen af hans kødet vil aldrig ophøre indtil han har tændt en brand.

{23:17} alle brød er sød til en whoremonger, han vil ikke forlade off indtil han dør.

{23:18} en mand, der bryder ægteskab, siger således i sin hjerte, som ser mig? Jeg er trindt om med mørket, væggene dække mig, og ingen krop ser mig; Hvad behøver jeg at

frygt? den højeste vil ikke huske mine synder:

{23:19} sådan en mand kun frygter for øjnene af mænd, og kender ikke, at øjnene af Herren er ti tusind gange lysere end solen, så alle måder af mænd, og overvejer de mest hemmelige dele.

{23:20} han vidste alt ere nogensinde de blev skabt; så også efter at de var perfektioneret kiggede han på dem alle.

{23:21} denne mand skal straffes i gaderne i den byen, og hvor han suspecteth ikke han skal tages.

{23:22} således skal det gå også med den kone, der leaveth hendes mand, og tilvejebringer i en arving af en anden.

{23:23} for første, har hun adlød loven i mest

Høj; og for det andet, hun har overtrådt imod sin egen mand; og for det tredje, hun har spillet hore i utroskab, og bragte børn af en anden mand.

{23:24} hun skal bringes i menigheden,

og inkquisitionen foretages af hendes børn.

{23:25} hendes børn skal ikke tage root, og hendes grene skal frembringe ingen frugt.

{23:26} hun skal forlade sin hukommelse at blive bandede, og hendes

bebrejdelse skal ikke blive slettet.

{23:27} og de, der fortsat skal vide, at der er intet bedre end frygt for Herren, og at der er noget sødere end at tage agt befalinger af Herren.

{23:28} det er stor herlighed til at følge Herren og være modtaget af ham er lang levetid.

{24:1} visdom skal rose sig selv, og skal herlighed i den

midt i hendes folk.

{24:2} i menigheden den Højstes skal hun
åbne munden, og triumf før sin magt.

{24:3} jeg kom ud af munden på de mest høj, og
dækkede jorden som en sky.

{24:4} jeg boede i høje steder, og min trone er i en
overskyet søjle.

{24:5} jeg alene trindt kredsløb af himlen, og
gik i bunden af dybet.

{24:6} i havets bølger og i hele jorden, og i
hvert folk og nation, jeg fik en besiddelse.

{24:7} med alle disse søgte jeg resten: og hvis
arv skal jeg overholde?

{24:8} så skaberen af alle ting gav mig en
befaling, og han, der fik mig til at følge min Tabernaklet
at hvile, og sagde, lad din bolig være i Jacob, og thine
arv i Israel.

{24:9} han har skabt mig fra begyndelsen før den
verden, og jeg skal aldrig svigte.

{24:10} i det hellige Tabernakel, jeg tjente før ham; og så

Jeg var etableret i Sion.

{24:11} ligeledes i den elskede by gav han mig resten, og i Jerusalem var min magt.

{24:12} og jeg slog rod i en ærede mennesker, selv i del af Lords arv.

{24:13} jeg var ophøjet som et cedertræ i Libanus og som en cypres træ på bjergene af Hermon.

Page 615 Sirak (Ecclesiasticus)

{24:14} jeg var ophøjet som en palme i da-gaddi, og som en rose plante i Jeriko, som en fair oliventræ i et behageligt område,

og voksede op som et fly træ ved vandet.

{24:15} jeg gav en sød lugt som kanel og Aspalathus, og jeg gav en behagelig lugt som bedst myrra, galbanum, og onyx og søde storax, og som den røg af røgelse i Tabernaklet.

{24:16} som terpentint træet jeg strakte min grene, og min grene er filialer af ære og nåde.

{24:17} som vin bragte jeg frem behagelig smag, og

mine blomster er frugten af ære og rigdomme.

{24:18} jeg er mor til retfærdige kærlighed og frygt, og viden og hellige håb: jeg derfor, at være evige, er givet til alle mine børn, som er navngivet af ham.

{24:19} kom til mig, alle jer, der ønsker af mig, og fylde jer med mine frugter.

{24:20} for min memorial er sødere end honning, og mine arv end honeycomb.

{24:21} de, der spiser mig skal endnu være sultne, og de at drikke mig skal endnu være tørstig.

{24:22} der adlyder mig han skal aldrig blive beskæmmet, og de, der arbejder med mig skal ikke galt.

{24:23} alle disse ting er bogen om pagt den højeste Gud, selv den lov, som Moses har befalet for en arv til menigheder af Jacob.

{24:24} svage for ikke at være stærk i Herren; at han kan bekræfter du, spaltes til ham: for Herren den almægtige Gud alene, og ved siden af ham er der ingen anden frelser.

{24:25} han filleth alle ting med sin visdom, som Phison og som Tigris i tidspunktet for de nye frugter.

{24:26} han gjør forståelse at bugne som Eufrat, og som Jordan i forbindelse med høsten.

{24:27} han gjør læren om viden fremstår som det lys, og som Geon i tid af vintage.

{24:28} den første mand vidste hende ikke perfekt: ikke mere finder sidst hende ud.

{24:29} for hendes tanker er mere end havet, og hendes rådgiver dybere end det store dyb.

{24:30} jeg også kom ud som en bæk fra en flod, og som en Conduit i en have.

{24:31} jeg sagde, jeg vil vand min bedste haven, og bliver vand rigeligt min haven seng: og lo, min brook blev en floden, og min floden blev et hav.

{24:32} jeg vil alligevel gøre doktrin til at skinne som om morgenen,

og vil sende tilbage hendes lys langvejs.

{24:33} jeg endnu vil udøse doktrin som profeti, og overlade det til alle aldre for evigt.

{24:34} Se, jeg har ikke arbejdet for mig kun, men for alle dem at søge visdom.

{25: 1} i tre ting jeg var forskønnet, og stod op
smukke både før Gud og mænd: enhed af brødre,
kærlighed naboer, en mand og en kone, som er enige om
sammen.

{25:2} tre former for mænd min sjæl hader, og jeg er
stærkt krænket på deres liv: en fattig mand, der er stolte, en
rig mand er en løgner, og en gammel horer at doateth.

{25:3} Hvis du har samlet noget i din Ungdom, hvor
kan du finde nogen ting på din alder?

{25}: 4 O hvordan takkelig, en ting er dommen for grå hår,
og for gamle mænd at vide advokat!

{25:5} O hvordan takkelig er visdom af gamle mænd, og
forståelse og rådgiverne for mænd af ære.

{25:6} meget erfaring er kronen af gamle mænd, og den
frygten for Gud er deres herlighed.

{25:7} der være ni ting, som jeg har bedømt i mine
hjertet kan være lykkelig, og den tiende, jeg vil sige med min
tunge:

En mand, der har glæde af hans børn; og der lever at se
falde af hans fjende:

{25:8} er ham, der bor med en kone i

forståelse, og at hath ikke gled med tungen,
og der har ikke tjent en mand mere uværdigt end ham selv:
{25: 9} er godt ham, der har fundet forsigtighed, og han
taler i ørerne på dem, der vil høre:

{25:10} O hvor stor er den, der finder visdom! endnu er
der ingen over ham, der frygter Herren.

{25:11} men kærlighed til Herren torskekrigen alt for
belysning: han, der besidder det, hvorhen skal han
sammenlignede?

{25:12} frygt for Herren er i begyndelsen af sin kærlighed:
og tro er begyndelsen af holde ham.

{25:13} [Giv mig] enhver pest, men pesten i hjertet:
og nogen ugudelighed, men ugudeligheden af en kvinde:

{25:14} og enhver lidelse, men lidelse fra dem
der hader mig: og nogen hævn, men hævn for fjender.

{25:15} der er intet hoved over hovedet af en slange; og
der er ingen vrede over vrede af en fjende.

{25:16} jeg havde hellere dvæle med en løve og en drage, end
at holde hus med en ond kvinde.

{25:17} ugudelighed af en kvinde changeth hendes ansigt,

og darkeneth hendes ansigt var som sæk.

{25:18} hendes mand skal sidde blandt sine naboer; og

Når han heareth skal det suk bittert.

{25:19} alle ugudelighed er lidt til ugudelighed en

kvinde: Lad delen af syndere falde over hende.

{25:20} som klatre op en sandstrand måde er til fødder

alderen, så er en kone fuld af ord til en stille mand.

{25: 21} snuble ikke på skønheden i en kvinde, og ønske om

hendes ikke for fornøjelsens skyld.

Sirak (Ecclesiasticus) side 616

{25: 22} en kvinde, er hvis hun fastholder sin mand, fuld af vrede, frækhed og meget bebrejdelse.

{25:23} en ond kvinde abateth modet, gjør en

tunge ansigt og en sårede hjerte: en kvinde, der vil

ikke komfort hendes mand i havsnød gjør svage hænder og svage knæ.

{25:24} af kvinden kom i begyndelsen af synd, og

gennem hendes vi dø alle.

{25:25} Give vandet ingen passage; hverken en ond

kvinde frihed til gad i udlandet.

{25:26} hvis hun går ikke som du wouldest have hende, skære hende

ud fra thy flesh, og give hende et lovforslag af skilsmisse og lade hende

gå.

{26: 1} salig er den mand, der har en dydig kone, for antallet af hans dage skal være dobbelt.

{26:2} en dydig kvinde fryder sig sin mand, og han skal opfylde år af sit liv i fred.

{26:3} A god kone er en god portion, som skal være givet i del af dem, der frygter Herren.

{26:4} om en mand være rige eller fattige, hvis han har en god hjertet mod Herren, han skal på alle tidspunkter fryde sig med en

muntert ansigt.

{26:5} der tre ting, som mine hjerte frygter; og for fjerde var jeg ømme bange: bagvaskelse af en by, det indsamlingen af en ustyrlig mængden og en falsk anklage: alle disse er værre end døden.

{26: 6} men en sorg af hjertet og sorg er en kvinde, der er jaloux over en anden kvinde, og en svøbe af tungen

som communicateth med alle.

{26:7} en ond kone er et åg rystet hid og did: han,
har du holde af hende som om han holdes en skorpion.

{26:8} en beruset kvinde og en gadder i udlandet causeth
stor vrede, og hun vil ikke dække hendes egen skam.

{26:9} whoredom af en kvinde kan være kendt i hende
hovmodige udseende og øjenlåg.

{26:10} hvis din datter være skamløse, holde hende straitly,
lest hun misbruger selv gennem overmuch liberty.

{26:11} ur over en fræk øje: og beundre ikke hvis
hun overtræder imod dig.

{26:12} hun åbner munden, som en tørstig rejsende
Når han har fundet et springvand, og drikke hver vand
i nærheden af hende: af hver afdækning vil hun sætte sig ned
og åbne hende
sitre mod hver pil.

{26:13} nåde, en kone fryder sig ved hendes mand, og
hendes skøn vil opfede hans knogler.

{26:14} en tavs og kærlig kvinde er en gave fra Herren;
og der er intet så meget værd som et sind godt

instruerede.

{26:15} en skamfuld og trofast kvinde er en dobbelt
Grace og hendes kontinent sind kan ikke blive værdsat.

{26:16} som solen når det ariseth i himlen; så
er skønheden af en god kone i bestilling af hendes hus.

{26:17} som den klare lys er ved den hellige lysestage; så
er skønhed i ansigtet i moden alder.

{26:18} som de gyldne søjler er ved stik af
sølv; så er de fair fødder med en konstant hjerte.

{26:19} min søn, holde blomsten af din alder lyd; og
Giv ikke din styrke til fremmede.

{26: 20} når du har fået en frugtbar besiddelse
gennem feltet, so det med dit eget frø, at stole på
godhed af dit lager.

{26:21} så din race, som du leavest skal være
forstørret, at have tillid til deres god afstamning.

{26:22} en tøjte tegnede sig som spyt; men en
gift kvinde er et tårn mod død til sin mand.

{26}: 23 A onde kvinde er givet som en del at et

onde mand: men en gudfrygtig kvinde er givet til ham, der frygter

Herren.

{26:24} en uærlig kvinde contemneth skam: men en ærlig kvinde vil ærbødighed sin mand.

{26:25} en skamløs kvinde skal medregnes som en hund; men hun, der er Skamfuld vil frygte Herren.

{26: 26} en kvinde, der honoureth hendes mand skal være bedømt klogt af alle; men hun, at dishonoureth ham i hendes stolthed, medregnes ugudelige af alle.

{26:27} A højt grædende kvinde og en skænde søges ud at køre væk fjender.

{26:28} der to ting, der græmmes mit hjerte; og den tredje gjør mig vred: en mand af krig, der taaler fattigdom; og mænd forståelse, der ikke er angivet af; og én der tilbage fra retfærdighed til synd; Herren bereder sådan en for sværdet.

{26:29} A købmand skal næppe holde sig fra at gøre forkert; og en spækhøkeren skal ikke blive udfriet fra synden.

{27: 1} mange har syndet for en lille sag; og han,

søger for overflod vil vende blikket væk.

{27:2} som et søm sticketh hurtigt mellem sømforstærkninger af den

sten; så synd stick tæt mellem køber og sælger.

{27:3} medmindre en mand holder sig flittigt i frygten for Herren, hans hus skal snart blive omstyrtet.

{27:4} som når en sifteth med en sigte, at nægte remaineth; så skidt af mand i hans tale.

{27:5} ovnen beviser potter's fartøjer; så den retssagen mod manden er i hans ræsonnement.

{27:6} frugt declareth hvis træet har været klædt; så er ytring af en indbildning i hjertet af mand.

{27:7} Rose ingen mand, før du hører ham tale; for Dette er retssagen af mænd.

Page 617 Sirak (Ecclesiasticus)

{27:8} Hvis du followest retfærdighed, du skal opnå hende, og satte hende på, som en herlig lang kåbe.

{27:9} fuglene vil ty til deres lignende; så vil sandheden vende tilbage til dem, der praktiserer i hende.

{27:10} som løven ligger på lur efter bytte; så synd for

dem, som arbejder ugudelighed.

{27:11} diskurs af en gudfrygtig mand er altid med visdom; men et fjols changeth som månen.

{27:12} hvis du være blandt de åbenmundede, observere tid; men være konstant blandt mænd af forståelse.

{27:13} diskurs af tåber er irriterende, og deres sport er kådhed syndens.

{27:14} den snak om ham, at swaereth meget gjør den hår stå oprejst; og deres brawls gøre one-stop hans ører.

{27:15} stridigheder af de stolte er bloodshedding, og deres revilings er tungt at øret.

{27:16} hvo discovereth hemmeligheder loseth hans kredit; og skal aldrig finde ven hans sind.

{27:17} elsker din ven, og være trofaste mod ham: men hvis du betrayest hans hemmeligheder, Følg ikke mere efter ham.

{27:18} For som en mand har ødelagt hans fjende; så har du tabte kærlighed til din nabo.

{27:19} som en, der letteth en fugl, gå ud af hans hånd, så har du lade din nabo gå, og må ikke få ham igen

{27:20} følger efter ham ikke mere, for han er for langt væk; han

er som en roe flygtede ud af snare.

{27:21} som et sår, kan det være bundet op; og efter håneder der kan være reconciliation: men han, der betrayeth hemmeligheder er uden håb.

{27:22} han, der winketh med øjnene worketh onde: og han, som kender ham vil afvige fra ham.

{27:23} når du er til stede, han vil tale sødt, og vil beundre dine ord: men på sidst bliver han vride hans mund, og bagtale thy ordsprog.

{27:24} jeg har hadet mange ting, men intet som ham; for Herren vil hade ham.

{27:25} hvo casteth en sten på høj casteth det på hans eget hoved; og en løgnagtig slagtilfælde foretager sår.

{27:26} den, der graver en grav skal falde deri: og han, setteth en fælde træffes deri.

{27:27} som worketh fortræd, det skal falde på ham, og han skal ikke vide, hvorfra den kommer.

{27:28} hån og bebrejdelse er fra de stolte; Men

hævn, skal som en løve, ligge i vente for dem.

{27:29}, skal de, der glæde sig ved retfærdige træffes i snare; og angst skal forbruge dem før de dør.

{27:30} ondskab og vrede, selv disse er vederstyggeligheder; og det syndige menneske skal have dem begge.

{28: 1}, revengeth skal finde hævn fra de Herren, og han vil helt sikkert holde sine synder [i erindring.]

{28:2} tilgive din nabo det ondt, at han har gjort dig, så skal dine synder også tilgives når du beder.

{28:3} en mand aflægger had mod den anden, og doth Han søger benådning fra Herren?

{28:4} han sheweth ingen nåde til en mand, der ligesom selv: og doth han beder om tilgivelse for sine egne synder?

{28:5} Hvis der er, men kødet han nærer had, der vil intreat for benådning fra hans synder?

{28:6} huske din ende, og lad fjendskab ophøre;

[Husk] korrupction og død, og i den befalinger.

{28:7} huske befalinger, og bærer nr.

ondskab til din nabo: [Husk] konvention af den

Højeste, og blink på uvidenhed.

{28:8} Abstain fra stridigheder, og du skal mindske thy

synder: for en rasende mand vil fænge stridigheder,

{28:9} en syndig mand disquieteth venner, og gjør

debat blandt dem, at være i fred.

{28:10} som spørgsmålet om ilden er, så det brænder: og som en

mands styrke er, så er hans vrede; og efter sin

rigdomme hans vrede riseth; og jo stærkere de er som

kæmpe, jo mere de bliver betændt.

{28:11} en forhastet påstand tændes en brand: og en forhastet bekæmpelse af sheddeth blodet.

{28:12} hvis du blæse gnisten, det skal brænde: Hvis du spytter det, det skal blive slukket: og begge disse kommer ud af din munden.

{28:13} forbande whisperer og doubletongued: for en sådan har ødelagt mange, der var på fred.

{28:14} en bagtalelse tungen har disquieted mange, og

drevet dem fra nation til nation: stærk byer har det trukket, og væltet huse af store mænd.

{28:15} en bagtalelse tunge hath uddriver dydige kvinder, og berøvede dem deres arbejdsindsats.

{28:16} den, der lytter til det skal aldrig finde hvile, og aldrig bo stille og roligt.

{28:17} slagtilfælde af piskan gjør mærker i kødet: men strengen for tungen bryder knogler.

{28:18} mange er faldet ved kanten af sværdet: men ikke så mange, som er faldet med tungen.

{28: 19} er nå han, som er forsvaret gennem giften heraf; Hvem har ikke trukket åg heraf, eller har været bundet i hendes bands.

{28: 20} For åg heraf er et åg af jern, og de

Sirak (Ecclesiasticus) side 618

bands heraf er bånd af messing.

{28:21} død heraf er et onde død, graven var bedre end det.

{28:22} det har regel over dem, der frygter Gud, ej heller skal de blive brændt med flamme heraf.

{28:23} som forsage Herren skal falde ind i det; og det skal brænde i dem, og ikke blive slukket; Det skal sendes dem som en løve, og fortære dem som en leopard.

{28:24} Look, som du afdække thy besiddelse om med torne, og bind op din sølv og guld,

{28:25} og veje dine ord i en balance, og gøre en døren og bar til din mund.

{28:26} pas du slide ikke ved det, så du ikke falder inden ham, der ligger på lur.

{29: 1}, der er barmhjertig vil låne til sin nabo; og han, som strengtheneth hans hånd holder den befalinger.

{29:2} Lend til din næste i hans behov, og løn du din nabo igen i rette sæson.

{29:3} holde dit ord, og behandler ham, trofast og Du skal altid finde det, der er nødvendige for dig.

{29:4} mange, når en ting var udlånt dem, regnes det at findes, og sætte dem til problemer, der hjalp dem.

{29:5} indtil han har modtaget, han vil kysse en mands hånd; og for sin nabo penge vil han tale submissly: men

Når han skal tilbagebetale, vil han forlænge tid, og vende tilbage

ord af sorg, og klager over tid.

{29:6} Hvis han sejre, skal han næppe få halvdelen, og

han vil tælle som hvis han havde fundet det: Hvis ikke, han hath berøvet

ham hans penge, og han har fået ham en fjende uden

Årsag: han payeth ham med forbandelser og gelændere; og for ære han vil betale ham skændsel.

{29:7} mange derfor har nægtet at låne for andre

mænds syg behandlingen, frygt for at blive snydt.

{29:8} endnu har du tålmodighed med en mand i fattige ejendom,

og forsinke ikke at forkynde ham barmhjertighed.

{29:9} hjælpe fattige til buds skyld, og

slå ham ikke væk på grund af sin fattigdom.

{29:10} Løse dine penge til din bror og din ven,

og lad det ikke rust under en sten at være tabt.

{29:11} lægge op din skat i henhold til den

befalinger af den Højstes, og det skal bringe dig

mere overskud end guld.

{29:12} kæft almisse i thy opbevaringssteder: og det skal levere dig fra alle lidelse.

{29:13} det skal kæmpe for dig mod dine fjender bedre end en mægtige skjold og stærk spyd.

{29:14} en ærlig mand er garant for hans nabo: men han Det er frækkeste vil svigte ham.

{29:15} Glem ikke venskab af thy vished, for han har givet sit liv for dig.

{29:16} en synder vil vælte den gode ejendom af hans sikkerhedsstillelse:

{29:17} og han, der er i en utaknemlig sindet vil efterlade ham [i fare] der leveres ham.

{29:18} Suretiship har fortrudt mange af god ejendom, og rystet dem som en bølge på havet: mægtige mænd har det kørt fra deres huse, så at de vandrede blandt mærkelige nationer.

{29:19} en ugudelig mand overtræde befalinger Herren falder i suretiship: og han, der undertaketh og followeth andre mænds business for gevinst falder i dragter.

{29:20} hjælp din nabo ifølge din kraft, og

Pas på at du, dig selv falder ikke i det samme.

{29:21} den ledende ting for liv er vand og brød, og

tøj, og et hus til dækning af skam.

{29:22} bedre er livet for en fattig mand i en gennemsnitlig
sommerhus,

end delikat billetpris i en anden mands hus.

{29:23} være det lidt eller meget, hold dig tilfreds, at du

høre ikke kritik af dit hus.

{29:24} For det er et elendigt liv at gå fra hus til

hus: for hvor du er en fremmed, skikkelsen du ikke åbne
din mund.

{29:25} du skal underholde, og fest og har ingen

tak: endvidere du skal høre bitre ord:

{29:26} kommer, du fremmede, og fremlægge en tabel, og
foder

mig om at du har klar.

{29:27} Giv sted, du fremmede, at en ærede mand;

min bror kommer at være indgivet, og jeg har brug for mine
hus.

{29:28} disse ting er tungt at en mand af

forståelse; upbraiding af huseroom, og
bebrejder af långiveren.

{30: 1} der elsker sin søn han causeth ham oft at føle den
rod, at han kan have glæde af ham i sidste ende.

{30:2} han, der chastiseth hans søn skal have glæde i ham,
og skal fryde sig af ham blandt hans bekendtskab.

{30:3} der lærer sin søn han bedrøver fjenden: og
før sin venner skal han fryde sig af ham.

{30:4} om hans far dør, men han er som om han var
ikke død: for han har forladt en bag ham, der er ligesom sig
selv.

{30:5} mens han levede, han så og frydede sig i ham: og
da han døde, var han ikke bedrøvet.

{30:6} han efterlod ham en avenger mod sine fjender,
og der skal lønne venlighed til sine venner.

{30:7} der gjør for meget af hans søn han skal binde
hans sår; og hans tarme vil blive urolige på hver cry.

Page 619 Sirak (Ecclesiasticus)

{30:8} en hest ikke brudt bliver stædig: og en
barn overladt til sig selv vil være forsættlig.

{30:9} Cocker dit barn, og han skal gøre dig bange:
leg med ham, og han vil bringe dig til tyngde.

{30:10} griner ikke med ham, lest du har sorg med
ham, og lest du skære dine tænder i sidste ende.

{30:11} Give ham ingen frihed i sin ungdom, og wink ikke på
hans tåbeligheder.

{30:12} bue ned hans hals, mens han er ung, og slå
ham i siderne, mens han er et barn, lest han voks stædig,
og være ulydige til dig, og så bringe sorg til thine
hjerte.

{30:13} tugte din søn, og holde ham arbejdskraft, lest hans
uanstændigt adfærd være strafbar dig.

{30:14} bedre er de fattige, at være sund og stærk af
forfatningen, end en rig mand, der er ramt i hans krop.

{30:15} sundhed og god ejendom af kroppen er først og
fremmest

guld, og en stærk krop over uendelige rigdom.

{30:16} der er ingen rigdomme over en sund krop, og ingen
glæde over glæden ved hjertet.

{30:17} døden er bedre end en bitter liv eller løbende

sygdom.

{30:18} finvask hældes på en mund lukke op er som
messer af kød ved en grav.

{30:19} hvad godt gør offer til en afgud? for

hverken kan det spise eller lugte: så er han, der er forfulgt af
den

Herren.

{30:20} han ser han med øjnene og stønner, som en
eunuk, der favner en jomfru og sigheth.

{30:21} Give ikke over dit sind til tyngde, og plage
ikke dig selv i din egen advokat.

{30:22} glæde af hjertet er livet i mennesket, og
glæden af en mand prolongeth hans dage.

{30:23} elsker din egen sjæl, og komfort dit hjerte,
fjerne sorg langt fra dig: for sorg har dræbt mange,
og der er ingen profit deri.

{30:24} misundelse og vrede forkorte livet og omhyggelighed
tilvejebringer alder før tiden.

{30:25} et munter og gode hjerte vil have en pleje af hans
kød og kost.

{31:1} ser for rigdomme consumeth kødet, og den pleje heraf driveth lager søvn.

{31:2} Watching pleje vil ikke lade en mand søvn, som en øm sygdommen bryder søvn,

{31:3} rige har stor arbejdskraft indsamling af riches sammen; og når han resteth, han er fyldt med sine sarte.

{31:4} fattige plager i hans fattige ejendom; og når han leaveth ud, han er stadig trængende.

{31:5} han, der elsker guld ikke skal begrundes, og han der followeth korrupsion har nok heraf.

{31:6} guld har været ruin af mange, og deres ødelæggelsen var til stede.

{31:7} det er en stumblingblock til dem, der ofrer til det, og hver fjols tages hermed.

{31:8} velsignet er de rige, der er fundet lydefrit, og har ikke gået efter guld.

{31:9} hvem er han? og vi vil kalde ham velsignet: for vidunderlige ting har han gjort blandt sit folk.

{31:10} der har været forsøgt derved, og fundet perfekt? så lad ham herlighed. Der kan krænke, og har ikke

fornærmet? eller gjort ondt, og har ikke gjort det?

{31:11} hans varer, der er etableret, og de menigheden skal erklære sin almisse.

{31:12} hvis du sidder ved et bountiful bord, ikke være grådige efter

det, og siger ikke, der er meget kød på det.

{31:13} Husk at et onde øje er et onde ting: og

Hvad er lavet mere onde end øje? Derfor er det weepeth ved enhver lejlighed.

{31:14} strækning ikke din hånd hvorhen det looketh, og stak det ikke med ham i skålen.

{31:15} dommer ikke din nabo ved dig selv: og være diskret i hvert punkt.

{31:16} Eat da det bliver en mand, de ting, som er sæt foran dig; og fortære Bemærk, lest du blive hadet.

{31:17} orlov ud først for manerer skyld; og vær ikke unsatiabable, lest du fornærme.

{31:18} når du sidder blandt mange, reach ikke thine uddele først og fremmest.

{31:19} A er meget lidt tilstrækkelig for en mand godt plejes,

og han fetcheth ikke sin vind kort på sin seng.

{31: 20} lyd søvn kommer af moderat spise: han riseth tidligt, og hans kløgt er med ham: men smerten ved at se, og choler, og kvaler af maven, er med en unsatiabile mand.

{31:21} og hvis du har været tvunget til at spise, opstår, skal du gå

frem, skal opkast, og du få resten.

{31:22} min søn, høre mig, og foragter mig ikke, og på den sidste du skal finde som jeg fortalte dig: i alle dine gerninger være hurtig,

så skal der ingen sygdom komme til dig.

{31:23} den, som er liberal af hans kød, mænd skal tale godt for ham; og rapporten fra hans god husholdning vil være troede.

{31:24} men mod ham, der er en niggard af hans kød det hele byen skal murre; og vidnesbyrd om hans niggardness skal ikke drages i tvivl af.

{31:25} Shew ikke thy valiantness med vin; for vin har ødelagt mange.

Sirak (Ecclesiasticus) side 620

{31:26} ovnen beviser kanten ved at dyppe: så doth
vin hjerter af de stolte af drunkeness.

{31:27} vin er så god som liv, med en mand, hvis det drikkes
moderat: hvad livet er derefter til en mand der er uden vin?
for det blev forsøgt at gøre mænd glad for.

{31:28} vin måleligt drukket og sæson tilvejebringer
glæde i hjertet, og livsglæde i sindet:

{31:29} men vin berusede med overskydende gjør bitterhed
af sind, med slagsmål og skænderier.

{31:30} fuldskab increaseth raseri af en nar indtil han
fornærme: det diminisheth styrke, og gjør sår.

{31:31} irettesættelse ikke din nabo på vin, og
foragte ham ikke i hans munterhed: Giv ham ingen despiteful
ord,

og tryk ikke på ham med opfordrede ham [til drink.]

{32: 1} Hvis du blive ikke gjort master [af en fest,] elevatoren
dig selv op, men være blandt dem som en af resten; tage
omhyggelig pleje for dem, og så sidder.

{32:2} og når du har gjort alle dine office, thy
sted, så du kan være glædelig med dem, og modtage en

kronen for thy godt ikendelse af festen.

{32:3} Speak, du at kunst ældre, for det bliver dig,
men med forsvarlig dom; og hindrer ikke musick.

{32:4} hæld ikke ud ord hvor der er en musiker, og
forkynde ikke frem visdom ud af tid.

{32:5} A koncert af musick i en banket vin er som en
signet af growr sat i guld.

{32:6} som et signet af en smaragd sat på et værk af guld, så
er melodi af musick med behagelig vin.

{32:7} Speak, ung mand, hvis der være behov for dig: og
men næppe når du er to gange spurgt.

{32:8} Lad din tale være kort, begribe meget i
par ord; som en, der kender og endnu holdeth hans
tungen.

{32:9} Hvis du være blandt store mænd, gør ikke dig selv
lig med dem; og når gamle mænd er på plads, brug ikke
mange ord.

{32:10} før torden gaar lyn; og før en
Skamfuld mand skal gå ind for.

{32:11} stige op tidlig, og bliver ikke sidst; men få dig

hjem uden forsinkelse.

{32:12} der tager din tidsfordriv, og gøre hvad du vil.:

men synden ikke ved stolt tale.

{32:13} og for disse ting velsigne ham, der gjorde dig,

og hath genopfyldes dig med hans gode ting.

{32:14} den, der frygter Herren vil modtage hans

disciplin; og de, der søger ham tidligt skal finde favør.

{32:15} han, der stræber efter loven skal være fyldt hermed:

men hykler vil blive fornærmet trussel.

{32:16} de, der frygter Herren skal finde dom, og

skal kindle retfærdighed som et lys.

{32:17} en syndig mand vil ikke blive irettesat, men finder en

Undskyld efter hans vilje.

{32:18} en mand af advokat vil være hensynsfuld; men en

mærkelige og stolt mand er ikke skræmt med frygt, selv når

selv har han gjort uden advokat.

{32:19} gør intet uden rådgivning. og når du har

Når først gennemstegt, angre ikke.

{32:20} gå ikke på en måde, hvori du kan falde, og

snuble ikke blandt stenene.

{32:21} ikke være sikker på en almindelig måde.

{32:22} og pas på dine egne børn.

{32:23} i al god gerning har tillid til din egen sjæl; for dette er føring af befalinger.

{32:24} som tror på Herren bruger agt at ¥ de befaling; og der trusteth i ham han skal aldrig værre.

{33: 1} der skal ingen onde ske til ham, der frygter Herren; men i fristelsen selv igen han vil udfri ham.

{33:2} en klog mand hader ikke loven; men han, der er en hykler er deri som et skib i en storm.

{33:3} en mand med forståelse trusteth i loven; og loven er trofaste mod ham, som et orakel.

{33:4} forberede hvad at sige, og så du skal høres: binde op instruktion, og derefter gøre svar.

{33:5} i hjertet af den tåbelige er som en vejrmølle; og hans tanker er som en rullende axletree.

{33:6} A hingst hest er som en spottende ven, han neigheth under enhver, der sidder på ham.

{33:7} hvorfor heldags excel et andet, da som alle de

lys for hver dag i året er solen?

{33:8} af kundskab om Herren de var

Distinguished: og han ændrede sæsoner og højtider.

{33:9} nogle af dem har han gjort høj dage, og

helliget dem, og nogle af dem har han gjort almindelige dage.

{33:10} og alle mænd er fra jorden, og Adam blev

lavet af jorden:

{33:11} i meget viden, Herren har delt dem,

og gjort deres måder forskelligartede.

{33:12} nogle af dem har han velsignet og ophøjet og

nogle af dem han helliget, og i nærheden af sig selv: men nogle af dem har han bandede og anlagt lav, og vendte ud af deres steder.

{33:13} hånd som leret er i rode, for at mode det på

hans glæde: så manden er i den side af ham, der gjorde ham, til gengive dem som liketh ham bedst.

Page 621 Sirak (Ecclesiasticus)

{33:14} god ligger mod ondskab, og livet mod død: så

er den gudelige mod synderen, og synder mod den

gudelige.

{33:15} så kig på alle værkerne af den højeste; og
der er to og to, en mod en anden.

{33:16} jeg vågnede op sidste af alle som en, der samler efter
grapegatherers: af velsignelse af Herren jeg profiterede,
og tred min winepress som en gatherer af druer.

{33:17} overveje, som jeg arbejdede ikke for mig kun, men
for alle dem, der søger læring.

{33:18} høre mig, O i store mænd i folket, og
Lyt med dine ører, ye herskere af menigheden.

{33:19} Giv ikke din søn og kone, din bror og ven,
magt over dig mens du lever, og giv ikke din varer til
en anden: lest det omvender dig, og du intreat for samme
igen.

{33:20} så længe du lever og har ånde i dig,
Giv ikke dig selv for nogen.

{33:21} For bedre er det, at dine børn forsøger at
dig, end du shouldest stå til deres høflighed.

{33:22} i alle dine gerninger holde for dig selv forrang;
Efterlad ikke en plet i din ære.

{33:23} på tidspunktet Hvornår du skal ende dine dage, og er færdig med dit liv, distribuere din arv.

{33:24} foder, en tryllestav og byrder, er på røven; og brød, korrektion, og arbejde for en ansat. .

{33:25} Hvis du indstiller din tjener arbejdskraft, skal du finde resten: men hvis du lader ham gå ledig, han skal søge frihed.

{33:26} A åg og en krave bøje nakken: så er tortur og pinsler for et onde tjener.

{33:27} Send ham til arbejdsmarkedets parter om, at han ikke være inaktiv; for

lediggang lærer meget ondt.

{33:28} satte ham til at arbejde, som er egnet til ham: hvis han ikke

lydig, sætte på flere tunge lænker.

{33:29} men ikke overdreven mod nogen; og uden skøn ikke gør noget.

{33:30} Lad hvis du har en tjener, ham være dig som dig, fordi du har købt ham med en pris.

{33:31} hvis du har en tjener, beder ham som en bror:

for du har brug for ham, som din egen sjæl: Hvis du

bede ham onde, og han løber fra dig, hvilken vej vil du

gå til at søge ham?

{34: 1} håb om en mand tomrum af forståelse er forgæves og falske: og drømme løft op fjolser.

{34:2} hvo regardeth drømme er ligesom ham, at catcheth på en skygge, og followeth efter vinden.

{34:3} visionen om drømme er ligheden af en ting til en anden, selv som lignedes med et ansigt til et ansigt.

{34:4} af en urene ting hvad kan blive rensset? og fra at ting som er falsk hvad sandheden kan komme?

{34:5} Divinations, og soothsayings og drømme, er forgæves: og hjertet fancieth, som en kvindes hjerte i travail.

{34:6} Hvis de ikke sendes fra de mest høj i thy visitation, sæt ikke dit hjerte på dem.

{34:7} For drømme har narret mange, og de har Det lykkedes ikke at sætte deres lid til dem.

{34:8} loven skal findes perfekt uden løgne: og visdom er perfektion til et trofast mund.

{34:9} en mand, der har rejst ved mange ting; og han, som har meget erfaring vil erklære visdom.

{34:10} kender han, som har nogen erfaring lidt: men han

at hath rejste er fuld af forsigtighed.

{34:11} jeg rejste, og jeg så mange ting; og jeg forstå mere end jeg kan udtrykke.

{34:12} jeg var mangengang i fare for død: men jeg var leveret på grund af disse ting.

{34:13} ånden i dem, der frygter Herren skal leve; for i ham er deres håb, der saveth dem.

{34:14} den, der frygter Herren ikke skal frygte eller være bange; for han er sit håb.

{34:15} velsignet er den sjæl af ham, der frygter Herren: hvem han ser? og der er hans styrke?

{34:16} For øjnene af Herren er dem, der elsker ham, han er deres mægtige beskyttelse og stærk ophold, et forsvar fra varme, og en cover fra solen ved middagstid, en bevarelse fra snublende, og en hjælp fra at falde.

{34:17} han raiseth op sjælen, og lighteneth øjne: han giver sundhed, liv og velsignelse.

{34:18} der sacrificeth noget uretmæssigt fået, han Hans offer er latterligt; og gaver af uretfærdige mænd er ikke

accepteret.

{34:19} den højeste er ikke tilfreds med tilbud af de ugudelige; ej heller er han pacificeret til synd af mange af ofre.

{34:20} den, som tilvejebringer et udbud af varer af den fattige gør som der killeth søn før Faderens øjne.

{34:21} brød af de trængende er deres liv: han, defraudeth ham deraf er en mand af blod.

{34:22} den, der borttager hans nabo levende syvfold ham; og han, der defraudeth tjenestekarl af hans leje er en bloodshedder.

{34:23} når man bygger, og en anden pulleth ned, Hvad profit har de så men arbejdskraft?

{34:24} når man beder, og en anden forbander, hvis stemme vil Herren høre?

Sirak (Ecclesiasticus) side 622

{34:25} han, der washeth sig efter berøring af en liget, hvis han rører det igen, hvad Torstejn hans vask?

{34:26} så er det med en mand, der fasteth for synden, og

gaar igen, og gør det samme: der vil høre hans bøn?
eller hvad hans ydmygende gavner ham?

{35: 1} han, at keepeth loven tilvejebringer tilbud nok:
han, der bruger agt på befaling og offereth en fred
tilbyder.

{35:2} han, der requiteth en goodturn offereth fint mel;
og han, der giver almisse sacrificeth ros.

{35:3} til at afvige fra ugudelighed er noget glædeligt at
Herren; og for at svigte uretfærdighed er et sonoffer.

{35:4} du skal ikke være tom for Herren.

{35:5} For alle disse ting [er gøres] på grund af den
befaling.

{35:6} udbud af retfærdige gjør alteret fedt,
og den søde smage heraf er før de mest høj.

{35:7} ofringen af en retfærdig mand er acceptabel. og den
Memorial heraf skal aldrig blive glemt.

{35:8} Give Herren sin ære med et godt øje, og
mindske ikke førstegrøden af dine hænder.

{35:9} i alle dine gaver forkynde et muntert ansigt, og
dedikere thy tiende med glæde.

{35:10} Giv til de mest høj ifølge som han har beriget dig; og som du har fået, giver med en munter øjet.

{35:11} til Lord recompenseth, og vil give dig syv gange så meget.

{35:12} tror ikke til korrupete med gaver; for sådanne han modtager ikke: og tillid ikke at unrighteous ofre; for Herren er dommer, og med ham er ikke respekterer personer.

{35:13} han ikke vil acceptere enhver person mod en dårlig mand, men vil høre bøn af de undertrykte.

{35:14} vil han ikke foragte påkaldelse af den faderløse; eller enke, da hun poureth ud af hende klage.

{35:15} gør ikke tårerne løber ned enkens kinder? og er ikke hendes råb mod ham, der causeth dem til at falde?

{35:16}, der tjener Herren han godkendes med stemmer for, og hans bøn skal nå til skyerne.

{35:17} bøn af den ydmyge pierceth skyerne: og indtil det kommer nær, han ikke bliver trøstet; og vil ikke der afgå, indtil den Højstes skal se for at dømme retfærdigt,

og fældede dom.

{35:18} For Herren ikke vil være slæk, ej heller vil de Mægtige være patienten mod dem, indtil han har slået i Sunder kam af den ubarmhjertig, og tilbagebetalt hævn til hedningerne; indtil han har taget væk væld af den stolt, og brudt scepter i den uretfærdig;

{35:19} indtil han har bevirket, at hver mand i henhold til hans gerninger, og at værker af mænd i henhold til deres enheder; indtil han har bedømt årsagen til sit folk, og fik dem til at fryde sig i sin barmhjertighed.

{35:20} barmhjertighed er belejlig i tid af lidelse, som skyer med regn i tid af tørke.

{36:1} har barmhjertighed med os, O Herre Gud, og

Se os:

{36:2} og send din frygt over alle de folkeslag, der søger ikke efter dig.

{36:3} Lift op din hånd mod de mærkelige nationer, og Lad dem se din magt.

{36:4} som du spilder helliggjort i os før dem: således du forstørret blandt dem foran os.

{36:5} og lad dem vide dig, som vi har kendt dig,
der er ingen Gud, men kun du, O Gud.

{36:6} Shew nye tegn, og gøre andre mærkelige vidundere:
herliggøre din hånd og din højre arm, som de kan indstille frem
dine forunderlige gerninger.

{36:7} oprejse harme, og udøse vrede: tage
væk modstanderen, og ødelægge fjenden.

{36:8} skyld tid kort, erindre pagten, og
Lad dem erklære din vidunderlige værker.

{36:9} lad ham, der escapeth indtages af vrede
ilden; og lade dem omkomme at undertrykke folket.

{36:10} slå i sunder hoveder for herskerne af de
hedning, der siger, der er ingen anden men vi.

{36:11} samle alle stammerne af Jacob og arver
du dem, fra begyndelsen.

{36:12} O Herre, hav barmhjertighed med de mennesker, der er
kaldes ved dit navn, og på Israel, som du har navnet
Thy førstefødte.

{36:13} O være barmhjertig mod Jerusalem, thy hellige by, den
sted af thy resten.

{36:14} fylde Sion med thine ubeskrivelige orakler, og thy mennesker med din herlighed:

{36:15} Give vidnesbyrd mod dem, som du har besat fra starten, og oprejse profeter, har været i dit navn.

{36:16} belønne dem, der venter på dig, og lad din profeterne fundet trofast.

{36:17} O Herre, høre dine tjenere, bøn Ifølge Arons velsignelse over dit folk, der alle de, der bor på jorden kan vide at du er den Herre, den evige Gud.

{36:18} bugen opbrænder alt kød, men er en kød bedre end en anden.

{36:19} som ganen tasteth dykkere slags vildt: så fortærer et hjerte til at forstå falske indlæg.

Page 623 Sirak (Ecclesiasticus)

{36:20} A overført hjerte causeth tyngde: men en mand af erfaring vil gengælde ham.

{36:21} en kvinde vil modtage hver mand, endnu er en datter bedre end en anden.

{36:22} skønheden i en kvinde cheereth den ansigt, og en mand elsker noget bedre.

{36:23} hvis man venlighed, sagtmødighed og komfort, i hendes tunge, så er ikke hendes mand ligesom andre mænd.

{36:24} han, at getteth en kone begynder en besiddelse, en hjælpe som jer selv, og en søjle af resten.

{36:25} er ingen hæk, der besiddelse er forkælet: og han, som har ingen kone vil vandre op og ned sorg.

{36:26} der skal have tillid til en tyv godt udpeget, der skippeth fra by til by? så [hvem vil tro] en mand, har intet hus, og lodgeth wheresoever natten taketh ham?

{37:1} hver ven siger, jeg er hans ven også: men der er en ven, der er kun en ven ved navn.

{37:2} er det ikke en sorg til døden, når en følgesvend og ven er forvandlet til en fjende?

{37:3} O wicked fantasi, hvorfra bondehytte du i dække jorden med bedrag?

{37:4} der er en følgesvend, som fryder sig i den

velstand for en ven, men i forbindelse med problemer med vil være

mod ham.

{37:5} der er en følgesvend, som helpeth hans ven for maven, og tager op buckler mod fjenden.

{37:6} Glem ikke din ven i dit sind, og være ikke uopmærksomme af ham i thy rigdomme.

{37:7} hver rådgiver extolleth råd; men der er nogle der counselleth for sig selv.

{37:8} pas af en rådgiver, og vide, før det behov han har; for han vil råde for sig selv; lest kastede han den meget på dig,

{37:9} og siger dig, din måde er god: og bagefter han stå på anden siden, at se, hvad skal ske dig.

{37:10} Consult ikke med en, der suspecteth dig: og Skjul din advokat fra såsom misundelse dig.

{37:11} hverken rådføre sig med en kvinde at røre hende af hvem hun er jaloux; heller ikke med en kujon i sager om krig; heller ikke med en købmand vedrørende udveksling; heller ikke med en

køber for at sælge; heller ikke med en misundelig mand af taknemmelighed;

heller ikke med en ubarmhjertig mand rører venlighed; heller ikke med de

doven for noget arbejde; heller ikke med en Lejesvend for et år af

afsluttende arbejde; eller med en inaktiv tjener for meget forretning:

Lyt ikke til disse i alle spørgsmål af advokat.

{37:12} men være konstant med en gudfrygtig mand, hvem du ved for at holde Herrens befalinger hvis,

sindet er ifølge dit sind, og vil sorg med dig, hvis

Du skal mislykkes.

{37:13} og lad dit eget hjerte stå råd: for

der er ingen mand mere trofaste mod dig end det.

{37:14} For en mands sind er engang plejer at fortælle ham mere end syv vagter, der sidder over i et højt tårn.

{37:15} og frem for alt dette beder til den højeste, at han vil lede din måde i sandhed.

{37:16} Lad derfor gå før hver enterprize, og råde før hver handling.

{37:17} ansigt er et tegn på forandring af den hjerte.

{37:18} fire slags ting vises: godt og ondt, liv og død: men tungen hersker over dem hele tiden.

{37:19} der er en klog og lærer mange, og endnu er urentable for sig selv.

{37:20} der er en der sheweth visdom i ord, og er hadet: han skal være subsistensløse af alle fødevarer.

{37:21} For nåde ikke er givet, ham fra Herren, fordi han er frataget al visdom.

{37:22} en anden er klogt for sig selv; og frugterne af forståelse er prisværdigt i hans mund.

{37:23} en klog mand instructeth sit folk; og frugterne hans forståelse mislykkes ikke.

{37:24} en klog mand skal være fyldt med velsignelse; og alle de, der ser ham skal regne ham glad.

{37:25} kan dage af livet i mand være nummererede: men dagene af Israel er utallige.

{37:26} en klog mand skal arve herlighed blandt sit folk, og hans navn skal være evig.

{37:27} min søn, bevise din sjæl i dit liv, og se hvad der er onde for det, og giver ikke at den.

{37:28} For alle ting ikke er rentable for alle mænd, hverken hath hver sjæl glæde i alle ting.

{37:29} ikke være unsatiabable i nogen fine ting, heller ikke for grådige efter kød:

{37:30} For overskud af kød tilvejebringer sygdom, og surfeiting bliver til choler.

{37:31} af surfeiting har mange omkom; men han, der bruger agt prolongeth hans liv.

{38:1} ære en læge med æren due til ham for de anvendelser, som i kan få af ham: for Herren har skabt ham.

{38:2} For den Højstes kommer healing, og han skal modtage ære af kongen.

{38:3} dygtighed af lægen skal løfte hovedet: og i synet af store mænd skal blive i beundring.

Sirak (Ecclesiasticus) side 624

{38:4} The Lord hath lavet medicin ud af jorden; og han, der er kloge vil ikke afskyr dem.

{38:5} blev ikke vand, der stilles søde med træ, som den dyd heraf kan være kendt?

{38:6} og han har givet mænd dygtighed, at han kan være hædret i hans vidunderlige værker.

{38:7} med sådan doth han helbrede [mænd,] og borttager deres smerter.

{38:8} af sådan doth apoteker gør en godbid;

og af hans værker der er ingen ende; og fra ham er fred over hele jorden,

{38:9} min søn i thy sygdom ikke være uagtsomt: men Bed til Herren, og han vil gøre dig hele.

{38:10} forlade off fra synd, og Bestil dine hænder rigtigt, og rense dit hjerte fra alle ugudelighed.

{38:11} Give en sød smag, og et mindesmærke for bøde mel; Foretag en fedt tilbyder, som ikke er.

{38:12} derefter give plads til lægen, for Herren har skabt ham: Lad ham ikke gå fra dig, for du har brug for ham.

{38:13} der er en tid hvor i deres hænder der er god succes.

{38:14} For de skal også bede til Herren, at han vil trives der, som de giver for at lette og afhjælpe at forlænge livet.

{38:15} der synder før hans Maker, han lod ham falde i side af lægen.

{38:16} min søn, lad tårer falder ned over døde, og begynde at beklage, som hvis du havde lidt stor skade dig selv; og så dækker hans krop efter Skikken, og forsømme ikke hans begravelse.

{38:17} græde, og gøre store stønne, og bruge klageråb, som han er værdig, og at en dag eller to, lest du være onde talt om: og så trøste dig selv for thy tyngde.

{38:18} For tyngde kommer død og tyngde af hjertet bryder styrke.

{38:19} i lidelse er også sorg op: og livet fattige er forbandelsen af hjertet.

{38:20} tage ingen tyngde til hjertet: køre det væk, og medlem i sidste ende.

{38:21} glemme det ikke, for der er ingen vej igen: du

må ikke gøre ham godt, men såre dig selv.

{38:22} Husk min dom: for thine også skal være så; i går for mig, og at dagen for dig.

{38:23} når døde er i hvile, lade hans erindring resten; og blive trøstet for ham, når hans ånd er afgang fra ham.

{38:24} visdom af en lærd mand kommer af mulighed for fritid: og han, som har lille virksomhed skal Bliv klog.

{38:25} Hvordan kan han få visdom, at holdeth ploven, og der glorieth i anspore, der driveth okser, og er besat i deres arbejdsindsats, og hvis tale er af stude?

{38:26} han giver hans sind til at gøre furer; og er flittige til at give kine foder.

{38:27} så hver Tømrer og workmaster, der plager nat og dag:, og de, der skæres og grav sæler, og er flittig til at gøre stor variation, og give sig selv at forfalske billeder, og se at afslutte et arbejde:

{38:28} smith også sidder ved ambolten, og i betragtning af arbejdets jern wasteth dampe af ilden hans

kød, og han kæmper med varmen fra ovnen: støj
af hammeren og ambolten er nogensinde i hans ører, og hans
øjne

ser stadig på mønstret af ting, der han gør; han
setteth hans sind til at afslutte sit arbejde, og watcheth at
polere det

perfekt:

{38:29} så doth potter sidder på hans arbejde, og dreje
hjulet om med hans fødder, der er altid omhyggeligt indstillet
på

hans arbejde, og gør alt sit arbejde ved nummer;

{38:30} han fashioneth ler med armen, og boweth
ned hans styrke før hans fødder; han applieth sig til at føre
det over; og han er flittig til at rengøre ovnen:

{38:31} al disse har tillid til deres hænder: og hver er
klogt i hans arbejde.

{38:32} uden disse kan en by være beboet: og
de skal ikke bo, hvor de vil, eller gå op og ned:

{38:33} de skal ikke søges i publick advokat,
heller ikke sidde højt i menigheden: de skal ikke sidde den

dommernes sæde, og heller ikke forstå sætningen af dommen:
de

kan ikke erklære retfærdighed og dom; og de skal ikke
fundet hvor lignelser tales.

{38:34}, men de vil opretholde staten i verden, og
[alle] deres ønske er i arbejde i deres håndværk.

{39:1} men han, der giver hans sind til lov af mest
Høj, og er optaget i meditation heraf, vil søge
ud for alle gamle visdom, og blive optaget i
profetier.

{39:2} vil han holde citater af de berømte mænd:
og hvor subtil lignelser, han vil være der også.

{39: 3} han vil opsøge hemmelighederne af alvorlig sætninger,
og blive fortrolig i mørke lignelser.

{39:4} han skal tjene blandt store mænd og vises
før princes: han vil rejse gennem underlige lande; for
Han har prøvet gode og onde blandt mænd.

{39:5} han vil give sit hjerte til tidligt at Herren
der gjorde ham, og vil bede før den Højstes, og vil
åbne munden i bøn, og gøre bøn for sine synder.

{39:6} når de store Herren vil, han skal blive fyldt med ånd af forståelse: han skal hældes ud klog sætninger, og give tak til Herren i sin bøn.

Page 625 Sirak (Ecclesiasticus)

{39:7} han anviser sine råd og viden, og i hans hemmeligheder skal han mediterer.

{39:8} han skal forkynde frem, som han har lært, og skal herlighed i loven i Herren pagt.

{39:9} mange skal rose hans forståelse; og så længe verden holder ud, skal det ikke blive slettet; hans Memorial skal ikke vige væk, og hans navn skal leve fra generation til generation.

{39:10} nationer skal forkynde frem hans visdom, og den menigheden skal erklære sin ros.

{39:11} hvis han dør, skal han efterlade en større navn end en tusind: og hvis han bor, han skal øge det.

{39:12} endnu har jeg mere at sige, som jeg har tænkt efter; for jeg fyldt som Månen på fuld.

{39:13} Lyt til mig, i hellige børn, og bud frem som en rose dyrkning af brook i feltet:

{39:14} og give jer en sød smag som røgelse, og blomstre som en lilje, sende frem en lugt og syng en sang af prise, velsigne Herren i alle hans værker.

{39:15} forstørre hans navn, og forkynde frem hans ros med sange af dine læber, og med Harper og roser ham i skal sige på denne måde:

{39:16} alle Herrens gerninger overskrider god, og overhovedet han befaler skal ske i Due sæson.

{39:17}, og ingen kan sige, hvad er dette? Derfor er der? for samtidig praktisk de skal alle være opsøgte: på hans befaling vandet stod som en bunke, og på den ord af hans mund beholdere af farvande.

{39:18} på hans befaling er gjort overhovedet behager ham; og ingen kan hindre, når han vil gemme.

{39:19} værker af alt kød er foran ham, og intet kan være skjult fra øjnene.

{39:20} han ser fra evighed til evighed; og der er intet vidunderlige før ham.

{39:21} A mand behøver ikke at sige, hvad er det? Derfor er

der? for han har gjort alle ting for deres anvendelse.

{39:22} hans velsignelse dækket det tørre land som en flod, og vandes det som en oversvømmelse.

{39:23} som han har forvandlet saltness farvande: så hedenske skal arve hans vrede.

{39:24} som hans veje er almindeligt for Helligånden; så er de stumblingblocks for de ugudelige.

{39:25} For gode er gode ting lavet fra den begynder: så onde ting for syndere.

{39:26} vigtigste ting for hele brugen af mandens livet er vand, ild, jern, og salt, mel af hvede, honning, mælk, og blodet af grape, og olie og tøj.

{39:27} alle disse ting er for god til den gudelige: så at synderne de er forvandlet til onde.

{39:28} der er spiritus, der er oprettet for hævn, som i deres raseri lå på ømme slagtilfælde; i tid af destruktion de udgyde deres kraft, og formilde vrede af ham, der gjorde dem.

{39:29} brand, og hagl, og hungersnød og død, alle disse blev lavet om hævn;

{39:30} tænder af vilde dyr og skorpioner, slanger, og sværdet straffe de ugudelige til destruktion.

{39:31} de skal fryde sig i hans befaling, og de skal være klar på jorden, når har brug for er; og når deres tiden er kommet, de overtræder ikke hans ord.

{39:32} derfor fra begyndelsen jeg var løst, og troede på disse ting, og har forladt dem skriftligt.

{39:33} alle Herrens gerninger er gode: og han vil give alle fornødne ting i rette sæson.

{39:34} så at en mand ikke kan sige, dette er værre end det: for i tiden godkendes de alle godt.

{39:35} og derfor Rose jer Herren af hele hjerte og mund, og velsigne Herrens navn.

{40}: 1 stor møje oprettes for hver mand, og en tunge åg er efter sønner af Adam, fra dag, de går ud af deres mors livmoder, indtil dag, at de vende tilbage til moderen til alle ting.

{40:2} deres fantasi af ting til at komme, og dag af død, [problemer] deres tanker, og [årsag] frygt i hjertet;

{40: 3} fra ham, der sidder på en trone af ære, til

ham, der er ydmyget i jorden og aske;

{40:4} fra ham, at Forraadet lilla og en krone til

ham, der er klædt med en linned kjole.

{40:5} vrede, og misundelse, problemer og unquietness, frygt for

død, og vrede og stridigheder, og i tid af hvile på hans

Bed hans nat søvn, ændrer sin viden.

{40:6} lidt eller intet er hans hvile, og bagefter han er i

hans søvn, som en dag med vagtopgaver, urolige i den

vision af sit hjerte, som om han var flygtet ud af en kamp.

{40:7} når alt er sikkert, han vågner, og marveth

frygten var intet.

{40:8} [sådanne ting sker] til alt kød, både mand og

dyret, og der er sevenfold mere på syndere.

{40:9} død og blodsudgydelser, stridigheder og sværd,

katastrofer, hungersnød, modgang og svøbe;

{40:10} disse ting er skabt til det onde, og for

deres skyld kom syndfloden.

{40:11} alt, som er af jorden skal henvende sig til den

jorden igen: og det, der er af farvandene vende tilbage i

havet.

{40:12} al bestikkelse og uretfærdighed skal være rensset: men ægte behandlingen skal udholde for evigt.

Sirak (Ecclesiasticus) side 626

{40:13} varer i den uretfærdig skal være tørret op ligesom en floden, og skal forsvinde med støj, som en stor torden i regn.

{40:14} mens han klippes sin hånd, han skal fryde sig: så skal rænker til intet.

{40:15} børn af de ugudelige skal ikke bringe frem mange grene: men som urene rødder på en hård rock.

{40:16} ukrudt vokser på hver vand og bank of en flod skal trækkes før alle græs.

{40:17} Bountifulness er som en mest frugtbare have, og barmhjertighed holder ud for evigt.

{40:18} til arbejdskraft og til at være tilfreds med, har en mand, er en sød liv: men han, der finder en skat er over dem begge.

{40:19} børn og bygge en by fortsat en mandens navn: men en skyldfri kone er optalt over dem

begge.

{40:20} vin og musick glæde hjertet: men kærligheden
visdom er over dem begge.

{40:21} røret og psaltery gøre sød melodi:
men en behagelig tunge er over dem begge.

{40:22} dit øje ønsker favør og skønhed: men mere
end både majs, mens det er grønt.

{40:23} A ven og følgesvend aldrig mødes galt: men
over både er en kone med hendes mand.

{40:24} brødre og hjælp er mod tiden problemer: men
ALMS afgiver mere end dem begge.

{40:25} guld og sølv gøre foden står for: men
advokat er agtet over dem begge.

{40:26} rigdom og styrke opløfte hjertet: men frygten
Herren er over dem begge: der er ingen ønsker i frygt
af Herren, og det needeth ikke at søge hjælp.

{40:27} frygt for Herren er en frugtbar have, og
dækker ham først og fremmest herlighed.

{40:28} min søn, fører ikke en tigger liv; bedre er det at
dø end at tigge.

{40:29} livet af ham, at dependeth på en anden mand
tabellen er ikke at blive regnet for et liv; for han polluteth sig
med andre mænds kød: men en klog mand godt plejes vil
Pas på heraf.

{40:30} tiggeri er sød i munden på den skamløse:
men i hans mave skal der brænder en ild.

{41:1} O død, hvor bittert er erindringen om dig
en mand der lever i hvile i hans ejendele, mand, der
har intet at besøge ham, og at hath velstand i alle
ting: Ja, til ham, der er endnu i stand til at modtage kød!

{41:2} O død, acceptable er din sætning til de trængende
og til ham hvis styrke faileth, det er nu i sidst
alder, og er misfornøjet med alle ting, og til ham, at despaireth,
og har mistet tålmodigheden!

{41:3} frygt ikke dødsdom, huske dem.

der har været før dig, og der kommer efter; for dette er
punktum på Herren over alt kød.

{41:4} og hvorfor er du imod nydelse af mest
Høj? der er ingen inkvisitionen i graven, om du
har boet ti, eller en hundrede eller tusind år.

{41:5} børn af syndere er afskyelige børn,
og de, der er fortrolige i boligen af de ugudelige.

{41:6} arv af syndere børn skal omkomme,
og deres efterkommere har en evig bebrejdelse.

{41:7} børn vil klage over en ugudelige far,
fordi de skal bebrejdes for hans skyld.

{41:8} ve være jer gudløse mænd, som har
forladt den højeste Guds lov! for hvis ye øge, det
skal din ødelæggelse:

{41:9} og hvis i bliver født, jer skal være født til en forbandelse:
og

Hvis i dø, skal en forbandelse være din del.

{41:10} alt, hvad der er af jorden skal vende sig til jorden igen:
så de ugudelige skal gå fra en forbandelse til destruktion.

{41:11} sorg i mænd handler om deres kroppe: men
en syg navnet syndernes skal være rensset.

{41:12} har henvisning til dit navn; der skal fortsat
med dig over tusind store skatte af guld.

{41:13} A gode liv hath men par dage: men et godt navn
holder ud for evigt.

{41:14} mine børn, holde disciplin i fred: for visdom, der er skjulte, og en skat, der ikke er set, hvad profit er i dem begge?

{41:15} A mand, der skjuler hans dumhed er bedre end en mand, der skjuler hans visdom.

{41:16} derfor være Skamfuld ifølge mit ord:

for det er ikke godt at beholde alle shamefacedness; Det er heller ikke

helt godkendt i alle ting.

{41:17} skamme sig over whoredom før far og mor: og en løgn før en prins og en mægtig mand;

{41:18} af en lovovertredelse før en dommer og lineal; af ugudelighed før en menighed og mennesker; uretfærdig behandling

før din partner og ven;

{41:19} og tyveri med hensyn til stedet hvor du sojournest, og med hensyn til sandheden om Gud og hans pagt; og at læne med din albue ved kødet. og af foragte at give og tage;

{41:20} og stilhed før dem, der hylder dig; og at betragte en tøjte;

{41:21} og at vende væk dit ansigt fra thy Frænde; eller at tage væk en del af eller en gave; eller at stirre på en anden mands kone.

{41:22} eller til at være overbusy med sin pige, og kommer ikke i nærheden af hendes seng; eller af upbraiding indlæg før venner; og

efter at du har givet, bebrejde ikke;

Page 627 Sirak (Ecclesiasticus)

{41:23} eller iteration og tale igen, som du har hørt; og afsløre hemmeligheder.

{41:24} så skal du være virkelig skamfuld og finde favør før alle mænd.

{42:1} disse ting ikke være du skammer sig og accepterer ingen person at synde dermed:

{42:2} af loven om de mest høj, og hans pagt; og dom til at retfærdiggøre de ugudelige;

{42:3} af opgør med dine partnere og rejsende; eller af gave af kulturarven i venner;

{42:4} af bekræfte rigtigheden af balance og vægte; eller for at få

meget eller lidt;

{42:5} og Stormændenes ligeglade sælger; af meget korrektion af børn; og at få siden af en ond tjener til at bløde.

{42:6} Sure holde er god, hvor en ond kone; og lukke op, hvor mange hænder er.

{42:7} levere alle ting i antal og vægt; og sætte alt i skriver, at du rækker, eller receive i.

{42:8} ikke være flove over at informere uklogt og tåbelige, og ekstremt alderen at strides med dem, der er unge: derfor skal du være virkelig lært, og godkendt af alle mænd lever.

{42:9} far vækker for datter, da ingen mand kender; og pleje for hende borttager søvn: når hun er unge, lest hun forgå blomsten af sin alder; og at være gift, lest hun bør være hadet:

{42:10} i hendes mødom, lest hun bør være urene og fået med barn i hendes fars hus; og at have en mand, lest hun bør være uartig sig selv; og når hun er gift, for at hun skulle blive golde.

{42:11} holde en sikker på vagt over en skamløse datter,

lest hun gøre dig grin til dine fjender, og en slagord i byen, og en bebrejdelse blandt folket, og gøre dig flov før mængden.

{42:12} Se ikke alle kroppens skønhed, og sidder ikke i den midt blandt kvinder.

{42:13} til fra beklædning kommer et møl, og fra kvinder ugudelighed.

{42:14} bedre er churlishness af en mand end en høflig kvinde, en kvinde, siger jeg, som tilvejebringer skam og kritik.

{42:15} jeg nu husker værker af Herren, og erklære de ting, som jeg har set: I Herrens ord er hans værker.

{42:16} solen, der giver lys looketh på alle ting, og arbejdet er fuld af Herrens herlighed.

{42:17} Herren har ikke givet magt til hellige til at erklære alle hans vidunderlige værker, som den almægtige Herre

fast afgjort, kan at overhovedet er fastsættes for hans herlighed.

{42:18} han søger ud af dybet, og hjertet, og
considereth deres udspekulerede anordninger: for Herren
kender alle

der kan være kendt, og han thi tegnene på verden.

{42:19} han declareth de ting, der er forbi, og for at
kommer, og har åbenbaret trin af skjulte ting.

{42:20} ikke tænkt escapeth ham, hverken nogen ord er
skjult fra ham.

{42:21} han har garneret fremragende værker af hans
visdom, og han er fra evighed til evighed: til ham
være kan intet tilføjet, hverken kan han blive formindsket, og
han

har ikke brug for nogen rådgiver.

{42:22} Oh hvor ønskeligt er alle hans værker! og at en
man kan se selv til en gnist.

{42:23} alt dette live og forblive evigt for alle
anvendelser, og de er alle lydige.

{42:24} alle ting er dobbelt en imod en anden: og han
har gjort noget ufuldkomment.

{42:25} én ting establisheth gode eller anden: og
der skal være fyldt med skue sin herlighed?

{43:1} stolthed i højden, klar firmament, den

Skønheden i himlen, med sin herlige shew;

{43:2} solen når det viser sig, meddeler oplysninger på hans
rising en

fantastisk instrument, arbejdet i den højeste:

{43:3} ved middagstid det parcheth landet, og der kan
overholde de brændende varme heraf?

{43:4} A mand blæser en ovn er i værker af varme, men
solen brænder bjergene tre gange mere; vejrtrækning
ud fyrig dampe, og sender frem lyse bjælker, det
dimmeth øjne.

{43:5} stor er den Herre, der gjorde det; og på hans
befaling runneth hast.

{43:6} han gjorde moon også at tjene i hendes sæson for en
erklæring af gange, og et tegn på verden.

{43:7} fra Månen er tegnet af fester, et lys,
decreaseth i hendes perfektion.

{43:8} kaldes måneden efter hendes navn, stigende
vidunderligt i hendes skiftende, bliver et instrument for den
hære ovenfor, skinnende i himmelhvælvingen;

{43:9} skønheden i himlen, herligheden af stjerner, en Ornament giver lys i de højeste steder af Herren.

{43:10} på befaling af den helliges de vil stå i deres rækkefølge og aldrig svage i deres ure.

{43:11} kig på regnbuen, og ros ham, der gjorde det; meget smuk det er lysstyrke heraf.

{43:12} det compasseth himlen om med en herlig cirkel, og hænder den Højestes har bøjet det.

{43:13} af hans befaling han gjør sne falder asted, og sender hurtigt lyn i hans dom.

Sirak (Ecclesiasticus) side 628

{43:14} gennem dette skatte er åbnet: og skyer flyve frem som høns.

{43:15} af hans store magt han gjør skyer firma, og hagl er brudt lille.

{43:16} på hans øjne bjergene er rystet, og hans den sydlige vind vil blæser.

{43:17} støj af torden gjør earth til ryste: så doth den nordlige storm og hvirvelvinden: som fugle flyver han scattereth sne, og den falder ned

heraf er som belysning af græshopper:

{43:18} øjet marveth på skønheden i hvidhed

heraf, og hjertet er forbavsede over regner det.

{43:19} rimfrost også som salt han poureth på jorden,

og er størknet, det ligger på toppen af skarpe stakes.

{43:20} når kolde nordenvinden blæser, og vandet

er størknet i isen, det abideth ved hver indsamling

sammen med vand, og clotheth vand som med en

brynje.

{43:21} det opbrænder bjergene, og brænder for

ørkenen, og consumeth græs som brand.

{43:22} A nuværende afhjælpning af alle er en tåge, kommer

hurtigt, en dug kommer efter varme refresheth.

{43:23} af hans advokat, han appeaseth dybet, og

planteth øer deri.

{43:24} de, der sejler på havet fortæller om faren

heraf; og når vi hører det med vores ører, vi beundre

trussel.

{43:25} For deri være mærkelige og tykkes virker,

udvalg af alle slags dyr og hvaler lavet.

{43:26} af ham i slutningen af dem hath velstående succes, og ved hans ord alt består.

{43:27} vi kan tale meget, og alligevel komme kort: derfor i sum er han alle.

{43:28} Hvordan skal vi kunne forstørre ham? for han er stor over alle hans værker.

{43:29} Herren er forfærdeligt og meget stor, og vidunderlige er hans magt.

{43:30} når ye herliggøre Herren, ophøje ham så meget som Ye kan; for endnu vil han langt overstige: og hvor jer ophøje ham, sætte frem alle dine kræfter, og være ikke trætte; nemlig jer kunne aldrig gå langt nok.

{43:31} Hvem har set ham, så han kan fortælle os? og der kan forstørre ham som han er?

{43:32} findes endnu hid større ting end disse være, for Vi har set nogle af hans værker.

{43:33} til the Lord hath gjort alt; og til den gudelige har han givet visdom.

{44:1} Lad os nu ros berømte mænd, og vore fædre

fik os.

{44:2} The Lord hath bearbejdede stor herlighed af dem gennem hans store magt fra begyndelsen.

{44:3} som huske reglen på deres riger, mænd kendt for deres magt, for at give råd af deres forståelse, og at erklære profetier:

{44:4} ledere af folk af deres råd, og deres viden om læring opfyldte for de mennesker, kloge og veltalende er deres instruktioner:

{44:5} som fandt ud af musikalske melodier, og fremsagde vers skriftligt:

{44:6} rige mænd indrettet med evnen, leve fredeligt i deres bosteder:

{44:7} alle disse blev hædret i generationer, og var herligheden af deres gange.

{44:8} der være for dem, der har efterladt et navn dem, at deres roser kan rapporteres.

{44:9} og nogle der være, som ikke har nogen memorial; Hvem er omkommet, som om de aldrig havde været; og er blive som om de havde aldrig blevet født; og deres

børn efter dem.

{44:10}, men disse var barmhjertige mænd, hvis retfærdighed er ikke blevet glemt.

{44:11} med deres frø forbliver konstant en god arv, og deres børn er i pagten.

{44:12} deres frø står fast, og deres børn deres skyld.

{44:13} deres frø forbliver for evigt, og deres herlighed skal ikke blive slettet.

{44:14} deres krop er begravet i fred; men deres navn lever i al evighed.

{44:15} folk vil fortælle om deres visdom, og den menigheden vil vise frem deres ros.

{44:16} Enok behagede Herren, og blev oversat, at være et eksempel på omvendelse til alle generationer.

{44:17} Noah blev fundet perfekt og retfærdige; i den time Vredens han blev taget i bytte [for verden;] Derfor var han tilbage som en rest til jorden, når den syndfloden kom.

{44:18} en evigtvarende pagt blev lavet med ham, der

alt kød skal fortabes ikke mere af syndfloden.

{44:19} Abraham var en stor Fader af mange mennesker: i

herlighed var der ingen som ham;

{44:20} der holdt lov den Højestes, og var i

pagt med ham: han etableret pagten i hans kød;

og når han var bevist, han blev fundet trofast.

{44:21} derfor han forsikrede ham ved en ed, at han

ville velsigne nationerne i hans efterkommere, og at han ville

formere sig ham som jordens støv, og ophøje hans
efterkommere som

stjernerne, og få dem til at arve fra Hav til hav, og

fra floden til den yderste del af landet.

Page 629 Sirak (Ecclesiasticus)

{44:22} med Isaac gjorde han etablere ligeledes [for

Abraham hans far skyld] velsignelse af alle mænd, og den

pagt, og gjort det hvile på hovedet af Jacob. Han

anerkendte ham i hans velsignelse, og gav ham en

arv, og delte hans dele; blandt de tolv stammer

han del dem.

{45:1}, og han bragte ud af ham en barmhjertig mand, som

fundet ind i synet af alt kød, selv Moses, elskede af Gud og mennesker, hvis memorial er velsignet.

{45:2} han gjorde ham ligesom til de herlige hellige, og forstørret ham, så at hans fjender stod i frygt for ham.

{45:3} af hans ord, foranledigede han vidundere at ophøre, og han gjorde ham herlige i synet af konger, og gav ham et befaling til sine folk, og robede ham en del af hans herlighed.

{45:4} han helliget ham i sin faithfulness og sagtomhed, og valgte ham ud af alle mænd.

{45:5} han gjorde ham at høre sin stemme, og bragte ham i den mørke Sky, og gav ham befalinger før hans ansigt, selv lov af liv og viden, så han kunne underviser Jacob i hans pagter, og Israel hans domme.

{45: 6} han ophøjet Aaron, en hellig mand som ham, selv hans bror, af Levi stamme.

{45:7} en evigtvarende pagt, han lavede med ham og gav ham præstedømmet blandt folket; han forskønnnet ham med tækkelig ornament, og klædt ham med en kåbe af herlighed.

{45:8} han sætte ham perfekt herlighed; og styrket ham med rige klæder, med knickers, med en lang kåbe, og efoden.

{45:9} og han omgav ham med Granatæbler, og med mange gyldne klokker rundt omkring, at da han gik der være en lyd, og en støj der kunne høres i

i templet for et mindesmærke for børn af sit folk;

{45:10} med en hellig beklædningsgenstand, med guld og blå silke,

og lilla, arbejdet i embroidere, med en brynje

af dommen og med Urim og Tummim;

{45:11} med snoet scarlet, arbejdet i snedige

håndværker, med ædelsten tegnet som sæler og sæt i

guld, guldsmed, med et skriftligt arbejde indgraveret en

Memorial, efter antallet af Israels stammer.

{45:12} han satte en krone af guld på mitre, hvori

var indgraveret hellighed, et ornament af ære, et dyrt

arbejde, ønskerne af øjne, smuk og smuk.

{45:13} før ham var der ingen sådanne, ej heller

nogensinde en fremmed sætte dem på, men kun hans børn og hans

børns børn bestandig.

{45:14} deres ofre skal være helt forbrugt hver dag to gange hele tiden.

{45:15} Moses indviet ham og salvede ham med hellige olie: Dette blev udnævnt til ham af en evig pagt, og at hans efterkommere, så længe som himlene skal fortsat, at de skal betjene ham og udføre den Office af præstedømmet, og velsigne folk i hans navn.

{45:16} valgte han ham ud af alle mænd levende at tilbyde ofre til Herren, røgelse og en sød smag, for en mindesmærke at gøre forsoning for sit folk.

{45:17} han gav ham sin befalinger, og myndighed i vedtægterne for domme, at han skal lære Jacob vidnesbyrd, og informere Israel i hans love.

{45:18} fremmede konspirerede sammen mod ham, og udskældte ham i ørkenen, selv de mænd, der var af Dathans og Abiron's side, og menigheden kerne, med raseri og vrede.

{45:19} dette Herren så, og det mishagede ham, og i hans vrede harme var de forbruges: han gjorde

vidundere på dem, at forbruge dem med den brændende flamme.

{45:20}, men han gjorde Aaron mere ærede, og gav ham en arv, og opdelt ham førstegrøden af de øge; især forberedte han brød i overflod:

{45:21} For de spiser af ofre af Herren, som han gav ham og sine efterkommere.

{45:22} men i landet af mennesker han havde ingen arv, havde heller ikke han nogen del i befolkningen: for Herren er sig sin del og arv.

{45:23} tredje i herlighed er Phinees søn Eleazar, fordi han havde iver i frygt for Herren, og stod op med godt mod hjerte: når folk blev slået tilbage, og gjort forsoning for Israel.

{45:24} Derfor var der en pagt om fred lavet med ham, at han bør være lederen af helligdommen og hans folk, og at han og hans efterkommere skulle have den værdighed af præstedømme for evigt:

{45:25} ifølge pagten lavet med David søn af Jesse, af stammen af Juda, at arven fra kongen

bør være at hans efterslægt alene: så de arv af Aaron
bør også hans efterkommere.

{45:26} Gud give dig visdom i dit hjerte til at dømme hans
folk i retfærdighed, at deres gode ting ikke være
afskaffes, og at deres herlighed kan udholde for evigt.

{46:1} Jesus søn et skib var tapre i krig, og
var efterfølgeren til Moses i profetier, der ifølge
hans navn var lavet perfekt til lagring af udvalgte af Gud,
og at tage hævn af fjender, som rejste sig mod
dem, at han kan sætte Israel på deres arvelod.

{46:2} hvor stor herlighed gat han, når han opløfte hans
hænder, og strakte ud sin sværd mod byerne!

{46:3} der før ham så stod for det? for Herren
selv bragte sine fjender til ham.

{46:4} gjorde ikke solen gå tilbage af hans midler? og var ikke
en dag så længe som to?

{46:5} han opfordrede de mest høje Herre, når den
fjender pressede ham på hver side; og den store Herre
hørte ham.

{46:6} og med hagl af mægtige magt gjorde han det

Slaget falder voldsomt over folkeslag, og i afstamning
[af Beth-horon] Han ødelagde dem, der modsatte sig, at den

Sirak (Ecclesiasticus) side 630

nationer måske kender alle deres styrke, fordi han kæmpede i
synet af Herren, og han fulgte den mægtige One.

{46:7} i tidspunktet for Moses gjorde han også et værk af nåde,
han og Caleb søn af Jephunne, idet de modstod de
menighed, og tilbageholdt mennesker fra synd, og
formilde de ugudelige mumlende.

{46:8} og seks hundrede tusinde mennesker til fods, de
to blev bevaret for at bringe dem i arv, selv
til det land, der floweth med mælk og honning.

{46:9} Herren gav styrke også til Caleb, som
forblev med ham til hans alderdom: så at han kom ind
de høje steder i landet, og hans efterkommere fik det for en
arv:

{46:10} at alle Israels børn kan se, at det er
god til at følge Herren.

{46:11} og vedrørende dommere, hver eneste af navn,
Hvis hjerte gik ikke en horer, og heller ikke har fraveget det

Herre, lad deres hukommelse blive velsignet.

{46:12} lad deres knogler blomstre fra deres sted, og lad navnet på dem, der blev hædret fortsættes efter deres børn.

{46:13} Samuel, profeten Herren, elskede hans Herre, etableret et Kongerige og salvede fyrster over hans folk.

{46:14} af loven i Herren han dømt den menighed, og Herren havde respekt til Jakob.

{46:15} af hans trofasthed, han blev fundet en sand profet, og ved sit ord han var kendt for at være trofaste i vision.

{46:16} han opfordrede den mægtige Herre, når hans fjender pressede ham på hver side, når han tilbød de diende lam.

{46:17} og Herren tordnede fra himlen, og med en store støj gjort hans stemme skal høres.

{46:18} og han ødelagde herskere af Tyrians, og alle fyrster cf filistrene.

{46:19} og før sin lange søvn han lavede forsikringer i synet af Herren og hans salvede, har jeg ikke taget

enhver mands gods, så meget som en sko: og ingen mand beskylde

ham.

{46:20} og efter hans død, han profeterede og robede Kongen sin ende, og løftede sin stemme fra jorden i profeti, at udslette folkets ugudelighed.

{47:1} og efter ham steg op Nathan at profetere i den tidspunktet for David.

{47: 2} som er fedt taget fra fred tilbud, så blev David valgt ud af Israels børn.

{47:3} han spillede med lions som med børn, og bamser som med lam.

{47:4} dræbte han ikke en kæmpe, da han var endnu men ung? og han tog ikke væk kritik fra folk, når han løftet sin hånd med stenen i slyngen, og slog ned prale af Goliat?

{47:5} For han opfordrede de mest høje Herre; og han gav ham styrke i hans højre hånd til at dræbe det mægtige kriger, og sæt op horn af sit folk.

{47:6} så folk hædret ham med ti tusinder,

og roste ham i velsignelser af Herren, idet han gav ham en krone af herlighed.

{47:7} For han ødelagt fjender på hver side, og bragt til intet filistrene hans modstandere, og bremse deres horn i sunder denne dag.

{47:8} i alle hans værker han roste de helliges mest høj med ord af herlighed; med sit hele hjerte sunget han sange, og elskede ham, der gjorde ham.

{47:9} han satte sangere også foran alteret, der af deres stemmer de måske gøre sød melodi, og dagligt synger roser i deres sange.

{47:10} han forskønnet deres fester, og sat i rækkefølge, den højtidelig gange indtil slutningen, at de kan prise hans hellige navn, og at templet måske lyde fra morgenen.

{47:11} Herren tog hans synder bort, og ophøjet hans horn for evigt: han gav ham en pagt af konger, og en trone af herlighed i Israel.

{47:12} efter ham steg op en klog søn, og for hans skyld han boede som helhed.

{47:13} Solomon regerede i et fredeligt tidspunkt, og var

indfriet; for Gud har skabt alt roligt rundt om ham, at han kan bygge et hus i hans navn, og forberede hans fristed For altid.

{47:14} hvordan kloge spilder du din Ungdom, og som en oversvømmelse,

fyldt med forståelse!

{47:15} din sjæl dækket hele jordens overflade, og du filledst det med mørke lignelser.

{47:16} dit navn gik langt til øer; og for thy fred spilder du elskede.

{47:17} landene undrede sig over dig til dine sange, og ordsprog, og lignelser, og fortolkninger.

{47:18} af navnet på Gud Herren, som kaldes den Herren, Israels Gud, du samle guld, tin og har formere sølv som bly.

{47:19} du bøje dine lænders til kvinder, og af thy kroppen du spilder bragt til underkastelse.

{47:20} du plette din ære, og forurener dine efterkommere: så du broughtest vrede over dine børn, og spilder sørgede for din dårskab.

{47:21} så riget var delt, og ud af Ephraim
regerede en oprørske rige.

{47:22} men Herren vil aldrig forlade off hans barmhjertighed,
ej heller skal nogen af hans værker omkomme, ej heller vil han
afskaffe

efterslægten af hans udvalgte, og frø af ham der elsker
ham vil han ikke tage væk: derfor han gav en rest
til Jakob, og fra ham en roden til David.

Page 631 Sirak (Ecclesiasticus)

{47:23} således hvilede Solomon hos sine fædre, og hans
frø han efterlod ham Roboam, selv dumhed af de
mennesker, og en, der havde ingen forståelse, der viste
væk mennesker gennem sin advokat. Der var også
Jeroboam søn af Nebat, der forårsagede Israel til at synde, og
robede Ephraim måde af synd:

{47:24} og deres synder blev multipliceret overordentlig, der
de blev drevet ud af landet.

{47:25} For de opsøgte alle ugudelighed, indtil den
hævn kom over dem.

{48:1} så stod op Elias profeten som ild, og hans

ordet brændt som en lampe.

{48:2} han bragte en øm hungersnød på dem, og af hans iver han formindsket deres antal.

{48:3} af Herren han kæft himlen, ord og også tre gange bragt ned brand.

{48:4} O Elias, hvordan spilder du hædret i thy forunderlige gerninger! og hvem kan herlighed som dig!

{48:5} der oprejse en død mand fra døden, og hans sjælen fra stedet, hvor døde, af fleste ord

Høj:

{48:6} der broughtest konger til destruktion, og hæderlige mænd fra deres seng:

{48:7} der hørte irettesættelse af Herren i Sinai, og i Horeb dom af hævn:

{48:8} der annointedst konger til at tage hævn, og profeter til at lykkes efter ham:

{48:9} der blev taget op i en hvirvelvind af ilden, og i en stridsvogn af fyrig heste:

{48:10} der blev ordineret til reproofs i deres gange, til pacificere vrede af Lords dom, før det bremse

ud i raseri, og man slår hjertet af faderens den søn, og at genoprette stammerne af Jacob.

{48:11} velsignede er de, der så dig, og sov i kærlighed; for vi skal helt sikkert leve.

{48:12} Elias det var, der var dækket med en hvirvelvind: og Eliseus var fyldt med hans ånd: mens han levede, han var ikke flyttet med tilstedeværelsen af enhver prins, kunne hverken nogen bringe ham i underkastelse.

{48:13} ingen ord kunne overvinde ham; og efter hans død hans krop profeterede.

{48:14} han gjorde underværker i sit liv, og ved sin død var hans værker fantastisk.

{48:15} til alt dette mennesker angrede ikke, hverken forlod de deres synder, indtil de blev forkælet og foretaget af deres jord, og blev spredt gennem alle de jorden: men der var et lille folk, og en lineal i den Davids hus:

{48:16} hvoraf nogle gjorde, der var tiltalende at Gud, og nogle multipliceret synder.

{48:17} Ezekias befæstet sin city, og bragt i vand midt ind heraf: han gravede hard rock med jern, og lavet brønde for farvande.

{48:18} i sin tid Sennacherib kom op, og sendte Rabsaces, og løftet sin hånd mod Sion, og pralede stolt.

{48:19} derefter rystede deres hjerter og hænder, og de var i smerte, som kvinder i travail.

{48:20} men de opfordrede Herren, som er barmhjertig, og rakte hænderne mod ham: og straks Hellige hørte dem fra himlen, og afleverede dem af ministeriet Esay.

{48:21} han slog væld af assyrerne og sin engel ødelagt dem.

{48:22} til Ezekias havde gjort det, der glad for den Herre, og var stærk i måder af David sin far, som Esay profet, der var stor og trofast i hans vision, havde befalet ham.

{48:23} i sin tid, solen gik tilbage, og han forlænget kongens liv.

{48:24} så han af en fremragende ånd hvad skulle komme for at passere på trøstede sidst, og han dem, der sørgede i Sion.

{48:25} han robede hvad skulle komme til at bestå for evigt, og hemmelige ting eller nogensinde de kom.

{49:1} erindringen om Josias er ligesom sammensætning af parfume, der er foretaget af kunst af apoteker: det er søde som honning i alle munde, og musick ved en banket af vin.

{49:2} han opførte sig retsindigt i omdannelsen af mennesker, og fjernede vederstyggeligheder af ugudelighed.

{49:3} instruerede han sit hjerte til Herren, og i tid af de ugudelige etablerede han tilbedelse af Gud.

{49:4} alle, undtagen David og Ezekias og Josias, var defekt: for de svigtede lov den Højestes, ja konger af Juda mislykkedes.

{49:5} derfor han gav deres magt mod andre, og deres herlighed til en fremmed nation.

{49:6} de brændt den valgte by af helligdommen, og lavet i gaderne øde, ifølge profetien i

Jeremias.

{49:7} For de bad ham onde, der alligevel var en profet, helliggjort i sin mors liv, at han kan udrydde, og plage og ødelægge; og at han kunne opbygge også, og plante.

{49:8} det var Ezekiel, der så det herlige syn, som var robede ham over stridsvogn af cherubims.

{49:9} For han omtale af fjender under den figur af regnen, og rettet dem, der gik rigtigt.

{49:10} og tolv profeternes Lad memorial være velsignet, og lad deres knogler blomstre igen fra deres sted:

Sirak (Ecclesiasticus) side 632

for de trøstede Jacob og leveret dem af sikker håb.

{49:11} Hvordan skal vi forstørre Zorobabel? selv han var som et signet på højre hånd:

{49:12} så var Jesus søn af Josedec: som i deres tid byggede huset og sæt op en hellige tempel til den Herren, som blev udarbejdet for evig herlighed.

{49:13} og blandt udvalgte var Neemias, hvis

Renown er stor, der rejste til os de mure, der var faldet, og konfigurere porte og barer, og rejste vores ruinerne igen.

{49:14} men på jorden var ingen mand lavet som Enok; for han blev taget fra jorden.

{49:15} var hverken der en ung mand født som Joseph, guvernør for hans brødre, et ophold af personer, hvis knogler blev betragtet af Herren.

{49:16} Sem og Seth var i stor ære blandt mænd, og så var Adam over alle levende ting i skabelsen.

50: {1} Simon ypperstepræsten, søn af Onias, der i hans liv repareret huset igen, og i hans dage berigede den templet:

{50:2} og ved ham blev bygget fra stiftelsen den dobbelt højden, den høje fæstning af væg omkring templet:

{50:3} i hans dage cisterne til at modtage vand, er i kompas som havet, var dækket med plader af messing:

{50:4} han tog sig af templet, det ikke bør falder, og befæstet byen mod belejrer:

{50:5} Hvordan blev han hædret i mennesker i

hans kommer ud af helligdommen!

{50:6} var han som Morgenstjerne midt i en sky,

og som månen ved fuld:

{50:7} som solen skinner på templet af mest

Højt, og som rainbow giver lys i de lyse skyer:

{50:8} og som blomsten af roser i foråret den

år, som liljer ved floderne i farvande, og som grene af

røgelse træet i tid af sommeren:

{50:9} som brand og røgelse i censer, og som et fartøj

af slagne guld prydet med alle slags ædelstene:

{50:10} og som en fair oliventræ spirende frugt frem, og som

en cypres træ, som vokser til skyerne.

{50:11} når han sætter på kåbe af ære, og var

klædt med perfektion af herlighed, da han gik op til den

hellige alter, han fik tøjet af hellighed ærede.

{50:12} når han tog dele af præsterne'

hænder, han stod ved skorstenen for alteret,

trindt om, som en ung cedertræ i Libanus; og som palm

træer trindt de ham rundt omkring.

{50:13} så var alle sønner af Aaron i deres herlighed, og

oblations af Herren i deres hænder, før alle de Israels menighed.

{50:14} og efterbehandling service på alteret, at han kan pryde udbud af den højeste Almægtige, {50:15} han rakte sin hånd til kop og hældes af drue blod han udøst ved foden af den alteret en sweetsmelling smage til højeste kongen af alle. {50:16} så råbte Arons sønner, og lød den sølv trompeter, og gjorde en stor støj til at blive hørt, for en erindring før de mest høj.

{50:17} så alle mennesker sammen svømmede, og faldt ned på jorden efter deres ansigter at tilbede deres Herre Den almægtige Gud, den højeste.

{50:18} sangere sang også roser med deres stemmer, med stort udvalg af lyde foregik der sød melodi.

{50:19} og folk formilde Herren, den mest Høj, af bøn før ham der er barmhjertig, indtil den højtidelighed af Herren blev afsluttet, og de havde afsluttet sin service.

{50:20} så han gik ned, og løftede hans hænder

hele menigheden af Israels, børn at give den velsignelse af Herren med sine læber, og at fryde sig i hans navn.

{50:21} og de bøjede sig ned til gudstjeneste i anden gang, så de kunne modtage en velsignelse fra den de fleste High.

{50:22} nu derfor velsigne jer alle, Gud som kun gør forunderlige ting hver, hvor, som ophøyer vores dage fra livmoderen, og dealeth med os i henhold til hans barmhjertighed.

{50:23} han give os glæde i hjertet, og at fred kan være i vores dage i Israel for evigt:

{50:24} at han ville bekræfte sin barmhjertighed med os, og levere os i sin tid!

{50:25} der være to slags nationer som mit hjerte afskyr, og tredje er ingen nation:

{50:26} de, der sidder på bjerget Samaria, og de, som bor blandt filistrene, og det tåbelige mennesker, som bor i Sichem.

{50:27} Jesus søn af Sirak i Jerusalem har skrevet

i denne bog instruktion af forståelse og viden, der ud af hans hjerte hældes frem visdom.

{50:28} velsignet er den, der udøves i disse ting; og han, der samler dem i sit hjerte bliver klog.

{50:29} hvis han gør dem, han skal være stærk til alle ting: i lyset af Herren fører ham, der giver visdom til den gudelige. Velsignet være Herrens navn for evigt. Amen, Amen.

En bøn af Jesus søn af Sirak.

{51:1} jeg vil takke dig, O Herre, og kongen og ros dig, O Gud min redningsmand: Jeg kan give ros til dit navn:

{51:2} For du er min defender og hjælper, og har bevaret min krop fra ødelæggelse, og snare af

Page 633 Sirak (Ecclesiasticus)

den usmagelige tungen, og fra læberne, at forfalske løgne, og har været mine hjælper mod mine fjender:

{51:3} og har leveret mig, efter mange

af de barmhjertighed og storhed i dit navn, fra tænderne af dem, der var klar til at fortære mig, og ud af hænderne på

som søgte efter mit liv, og fra manifolden
trængsler, som jeg havde;

{51:4} fra kvælning af brand på hver side, og fra
midt i den brand, som jeg tændt ikke;

{51:5} fra dybden af maven af helvede, fra en
urene tungen, og fra liggende ord.

{51:6} af en anklage til kongen fra en uretfærdig
tungen min sjæl trak nær selv til døden, mit liv var i nærheden
af
til helvede under.

{51:7} de omgav mig på hver side, og der var
ingen til at hjælpe mig: Jeg søgte hjælp af mænd, men
der var ingen.

{51:8} så tænkte jeg på din nåde, O Herre, og på
Thy handlinger af gamle, hvordan du deliverest som vente for
dig,
og savest dem ud af hænderne på fjender.

{51:9} så løftede jeg op min bønner fra jorden,
og bad til udfrielse fra døden.

{51:10} jeg opfordrede Herren, far til min herre,
at han ikke ville forlade mig i dagene af mine problemer, og i

tidspunktet for den stolte, når der var ingen hjælp.

{51:11} jeg vil prise dit navn konstant, og vil synge roser med taksigelse; og så min bøn blev hørt:

{51:12} For du savedst mig fra ødelæggelse, og overlod mig fra den onde tid: derfor vil jeg give Tak, og prise dig og velsigne de navn, O Herre.

{51:13} når jeg endnu var ung, eller nogensinde gik jeg i udlandet, jeg ønskede visdom åbent i min bøn.

{51:14} jeg bad for hende før templet, og vil søge hende ud selv til slutningen.

{51:15} selv fra blomst till drue var moden hath mit hjerte med glæde i hendes: min fod gik den rigtige vej, fra min ungdom op søgte jeg efter hende.

{51: 16} jeg bøjede sig ned mine øre lidt, og fik hende, og gat meget læring.

{51:17} jeg profiterede deri, derfor vil jeg tilskrive herlighed ham, der giver mig visdom.

{51:18} For jeg agtede at gøre efter hende, og inderligt jeg efterfulgt at der er god; så skal jeg ikke blive beskæmmet.

{51:19} min sjæl har kæmpet med hende, og i mine gøremål
Jeg var nøjagtig: Jeg strakte mine hænder til himlen,
og fortrød min ignorances af hende.

{51:20} jeg rettet min sjæl til hende, og jeg fandt hende i
Pureness: Jeg har haft mit hjerte sammen med hende fra den
begynder, skal derfor jeg ikke være foresaken.

{51:21} mit hjerte var urolige i søger hende: derfor
Jeg har fået en god besiddelse.

{51:22} Herren har givet mig en tunge for min belønning,
og jeg vil prise ham hermed.

{51:23} Draw nær til mig, ye ulærde, og bo i
house af læring.

{51:24} Derfor er i langsomme, og hvad siger i til disse
ting, at se jeres sjæle er meget tørstig?

{51:25} jeg åbnede min mund, og sagde, købe hende for
selv uden penge.

{51:26} sætte din hals under åget, og lad din sjæl
modtage instruktion: hun er svært at finde.

{51:27} Se med dine øjne, hvordan, jeg har, men lidt
arbejdskraft, og har fået mig meget hvile.

{51:28} få læring med en stor sum penge, og få meget guld af hende.

{51:29} Lad din sjæl fryde sig i hans nåde, og ikke være skammer sig over sin ros.

{51:30} arbejde dit arbejde tidlig og i sin tid han vil giver du din belønning

APOKRYFE SKRIFTER

SIRAK AF KING JAMES BIBEL 1611